До війська – з подачі воєнрука, у командири-лідери – з вантажем службового досвіду

4 стор.

Прагнули єднання

9 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

16 – 20 січня 2012 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№3 (615)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Міністр оборони України Михайло Єжель:

"За масштабом завдань і числом залученого керівного складу нинішній оперативно-стратегічний збір є першим в історії Збройних Сил України"

2 сторінка

Луганский авиационно-технический музей: не очередной, а лучший!

8 сторінка

ПІДГОТОВКА ДО МІСІЇ

Польоти над "гніздом"... миротворців

Про авіаторів у військах кажуть, що вони живуть за своїм, особливим, часом та виміром. У період, коли з початку нового навчального року у військових частинах проводились заняття із бойової готовності, в одному із полків армійської авіації, що дислокується на Львівщині, проходили практичні польоти вдень у складних метеорологічних умовах та вночі у простих метеоумовах. Місто Броди, де дислокується 3-й окремий полк армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України, вертолітники між собою називають жартома "гніздом" миротворців. У цьому жарті є добра доля правди. Уявіть собі, у полку проходить службу близько трьох сотень військовослужбовців, у переважної більшості яких (особливо льотчиків) за плечима – по декілька миротворчих місій.

5 сторінка

На сторожі блакитного неба Держави

6 сторінка

Перші контрактники 2012

196 кандидатів на військову службу за контрактом, серед яких 44 представниці прекрасної половини людства, розпочали заняття в об'єднаному навчальному центрі Повітряних Сил ЗС України, що у Василькові, та його структурному підрозділі – навчальному авіаційному центрі у Гайсині. Відбір кандидатів провели територіальні центри комплектування контрактниками в усіх регіонах України.

2 сторінка

ПЕРЕДПЛАТА

Крила України

Видання можна передплатити на будь-який термін у всіх відділеннях зв'язку. У каталозі видань України на 2012 рік передплатний індекс – 22242 на сторінці 40.

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2012 рік:

Для України:	Для країн СНД:
199 грн. 20 коп. – на рік;	398 грн. 40 коп. – на рік;
99 грн. 60 коп. – на 6 міс.;	199 грн. 20 коп. – на 6 міс.;
49 грн. 80 коп. – на 3 міс.;	99 грн. 60 коп. – на 3 міс.;
16 грн. 60 коп. – на 1 міс.	33 грн. 20 коп. – на 1 міс.

Вартість одного примірника – 4 грн. 15 коп.

КОНКУРС

"Кращий офіцер" – підсумки другого етапу

В Повітряних командуваннях "Захід", "Південь" та "Центр" Повітряних Сил ЗС України завершився другий етап конкурсу "Кращий офіцер". Проведення цього заходу започатковано Командувачем Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковником Сергієм Онищенком. На першому етапі офіцери ротної ланки змагались у своїх військових частинах. Переможці і призери вийшли до наступного етапу конкурсу.

Конкурс проводили за номінаціями: військово-професійна (тактико-спеціальна підготовка, технічна підготовка, стрілецька підготовка); військово-спортивна (фізична та методична підготовленість); гуманітарна та культурно-мистецька (оцінювання знань з історії України, Збройних Сил та творчих виступів конкурсантів).

4 сторінка

ПЕРСПЕКТИВИ

Міністр оборони України Михайло Єжель:

“За масштабом завдань і числом залученого керівного складу нинішній оперативно-стратегічний збір є першим в історії Збройних Сил України”

16 січня Міністр оборони України Михайло Єжель виступив перед учасниками оперативно-стратегічного збору керівного складу Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України з лекцією “Основні напрями реалізації воєнної політики в Міністерстві оборони та Збройних Силах України у 2012 році і на перспективу до 2017 року”.

У заході, який відбувся в Національному університеті оборони України, взяли участь керівний склад Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних Сил України, командувачі видів Збройних Сил, керівники структурних підрозділів оборонного відомства та Генштабу, Національного університету оборони України та видових військових ВНЗ, начальники науково-дослідних установ Збройних Сил України, командний склад оперативних командувань, армійських корпусів, повітряних командувань, центру морських операцій, командири бригад, полків, а також представники Адміністрації Президента України, Секретаріату Кабінету Міністрів України та Апарату Ради національної безпеки і оборони України.

– За масштабом завдань і числом залученого керівного складу нинішній оперативно-стратегічний збір є першим в історії Збройних Сил України. Нам належить відповісти на багато питань щодо розвитку Збройних Сил України, які найближчим часом потребуватимуть кардинального перегляду, – зазначив Міністр оборони України Михайло Єжель.

Розповідаючи про роботу, яку сьогодні спільно ведуть вітчизняне оборонне відомство та Генеральний штаб, Михайло Єжель звернув увагу на проведення глобального адміністративного реформування у Міністерстві оборони та Збройних Силах України, оновлення пакету документів, що визначають політику держави в оборонній сфері, а також орієнтири розвитку Збройних Сил України на найближчу перспективу.

Міністр оборони наголосив, що чимало роботи за цими напрямами проведено минулого року. Зокрема, був оновлений пакет концептуальних документів, які визначають державну політику з питань національної безпеки і стосуються стратегічного планування та військового будівництва. Це проекти Воєнної доктрини, Стратегічного оборонного бюлетеня, Концепції подальшого реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року.

Михайло Єжель також зазначив, що до 2017 року планується вдвічі підняти грошове утримання військових. Незважаючи на це, за рахунок реорганізаційних заходів Збройні Сили України за 5 років зможуть заощадити близько 717 мільйонів гривень.

– У наступні п’ять років велика увага приділятиметься озброєнню і військовій техніці. Триватиме робота з відновлення її справності, продовження ресурсу, глибокої модернізації існуючих зразків та закупівлі нових. Також ми працюватимемо над формуванням нового типу українського офіцера і сержанта. Зміцнення сержантського корпусу дозволить нам поступово замінити офіцерів на деяких первинних посадах сержантами-професіоналами, – наголосив Міністр оборони України Михайло Єжель.

www.mil.gov.ua

ПРОФЕСІЙНА АРМІЯ

Перші контрактники 2012

Закінчення. Початок на 1 стор.

Як повідомили в управлінні особового складу штабу Командування ПС ЗС України спершу курсанти пройдуть курс первинної військової підготовки та складуть присягу на вірність Українському народові. Лише після цього розпочнеться навчання за програмами фахової підготовки.

– Спектр спеціальностей, за якими навчатимуться юнаки та дівчата, – розповідає начальник відділу мобілізаційно-кадрової роботи управління особового складу штабу Командування ПС ЗС України підполковник Володимир Мельник, – доволі широкий, їх більше 60-ти. Це спеціалісти із радіотехнічного забезпечення, експлуатації, ремонту та зберігання авіаційної техніки, радіотехнічного обладнання, техніки зенітних ракетних військ і зв’язку. По завершенню навчання вони будуть направлені до військових частин та підрозділів Збройних Сил України.

Варто зазначити, що у навчальних центрах Повітряних Сил буде підготовлено 17 спеціалістів для Сухопутних військ та 6 – для Військово-Морських Сил ЗС України. У свою чергу, на навчальних базах ВМС та СВ проходитимуть підготовку 111 кандидатів на військову службу за контрактом для частин Повітряних Сил.

Сергій Фурдик.

ВІЙСЬКОВА МЕДИЦИНА

Підсумовують професійні здобутки

На базі Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону пройшла нарада особового складу хірургічних клінік за підсумками роботи у 2011 році.

Кожен виступаючий – чи то начальник клініки, чи то відділення, звітував про проведену роботу, звертаючи особливу увагу на ті інновації, котрі були запроваджені для покращання надання хірургічної допомоги. Не обійшли стороною й проблемні питання, які виникали під час виконання службових обов’язків.

Сучасна діагностика з використанням високоінформативних технічних засобів та методик, визначення індивідуальної тактики лікування для кожного хворого, новітня оперативна техніка, згодом – раціональний моніторинг в післяопераційному періоді та консультативний нагляд за реабілітацією стали основними причинами звернень за хірургічною допомогою до фахівців Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону. Зокрема, торік медиками Центру було виконано 4309 хірургічних втручань, із них понад 53 відсотки – складних. Активність лікарів склала майже 92 відсотки, і це при тому, що в Центрі розгорнуто лише 85 ліжок для хірургічних хворих.

– На даний час такі підсумкові наради проходять, – зазначив провідний хірург Центрального регіону полковник медичної служби Андрій Верба, – і в лікувальних закладах Хмельницького, Старокостянтинова, Білої Церкви, Новоград-Волинського та Житомира. Згодом відбудуться загальні збори з лікарями хірургічної служби Центрального регіону на базі Хмельницького військового госпіталю. Вони вже стали традиційними, адже проводяться щороку, і кожного разу в іншому медичному закладі регіону. Це дозволяє хірургам обмінюватися практичним досвідом, демонструвати та порівнювати можливості своєї роботи, почути, до чого потрібно прагнути, брати для себе краще з організації та підходів до лікування пацієнтів. Також передбачене проведення “майстер-класів” провідними хірургами регіону.

Руслан Лінник.
“Крила України”.
Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

Військовою прокуратурою Центрального регіону України оголошується конкурс

на заміщення вакантної посади провідного спеціаліста державної служби – консультанта (з питань організації роботи і контролю виконання).

Посадовий оклад 1004 грн.

Вимоги до кандидатів: вища освіта, стаж роботи за фахом.

Заявки для участі в конкурсі приймаються за адресою: м. Київ, вул. Командарма Каменєва, 8, каб. № 18 протягом одного місяця з дня оголошення конкурсу.

Довідки за телефоном: (044) 285-67-68.

ДЕРЖАВНИЙ КУРС

Віктор Янукович: “У 2012 році ми продовжимо політику реформ, започатковану в 2010 році”

У новому році Україна продовжить рухатися курсом реформ, який був започаткований у 2010 році і продовжувався у 2011-му. “2012 рік – це природне продовження тієї політики, яку ми розпочали ще в 2010 році – я і вся владна команда”, – заявив Президент України Віктор Янукович під час зустрічі з кандидатами на посади голів районних державних адміністрацій.

Глава держави нагадав, що на початку 2010 року економічна ситуація у країні була досить непростою. “Ситуація була дуже важкою. І ми мали виконати зобов’язання, які брали тоді на себе, – не допустити боргів із соціальних виплат, по зарплатах, пенсіях. Як мінімум, платити сто відсотків, а краще – трошки підвищити рівень зарплат і пенсій”, – зауважив він.

Влада тоді ставила перед собою завдання підняти рівень економіки, підкреслив Президент. Зокрема, планувалося скоротити дефіцит бюджету до 5,6% – і це завдання було виконано впродовж 2010 року. “Зростання ВВП склало 4,3%, промислового виробництва – більш ніж 11%. Реальні доходи населення зросли на рівні близько 10%. Інфляцію вдалося дещо загальмувати”, – сказав Віктор Янукович.

Глава держави звернув окрему увагу на те, що в 2010 році Україні вдалося увійти в запланований графік підготовки до ЄВРО-2012. “Я взяв на себе зобов’язання перед УЄФА, що ми цей графік виконаємо. А він був дуже напружений”, – підкреслив він.

“Нам вдалося подолати відставання. І ми так йшли 2011 рік”, – зазначив Президент.

2010 рік показав: ми здатні власними силами вирішувати найскладніші завдання, наголосив В.Янукович. “Ми – це Україна і Український народ. Без успішної роботи підприємств різних галузей економіки, великої праці наших громадян ми б цього не досягли. Це здобуток всього Українського народу – працьовитого, сильного і мудрого”, – сказав Віктор Янукович. Він додав, що державні управлінці всіх рівнів також спрацювали “на відмінно”.

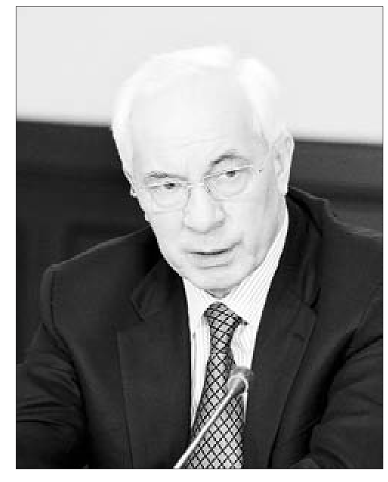
Президент підкреслив, що 2011 рік поставив перед Україною нові виклики. “На 2011 рік припадала найбільша сума погашення зовнішнього боргу України. Ця сума складала близько 80 млрд. грн.”, – сказав він – “Нам треба було знайти можливість підняти доходи бюджету і знайти можливість оптимізації видатків. Були потрібні реформи”.

www.president.gov.ua

ЕКОНОМІКА

Микола Азаров: “У 2012 році купівельна спроможність громадян вийде на докризовий рівень”

У 2012 році купівельна спроможність громадян вийде на докризовий рівень. Про це заявив Прем’єр-міністр України Микола Азаров в інтерв’ю на Хмельницькій ОДТРК “Поділля-центр”.

“У 2008 році купівельна спроможність становила 320-340 доларів. В кінці 2008 року наша гривня обвалилася з 4,5 до 8,5 грн. за долар. Тобто наша купівельна спроможність знизилася майже вдвічі. У 2010-2011 роках ми поступово почали її збільшувати, забезпечили стабільність курсу і ось тільки зараз, у 2012 році, ми вийдемо на ту ж саму купівельну спроможність, яка була в докризовий період”, – зазначив Микола Азаров.

Крім того, Глава Уряду підкреслив, що він наводить дані купівельної спроможності у доларовому еквіваленті, оскільки на споживчому ринку України значна доля експортних товарів, які купуються за валюту, і купівельна спроможність наших громадян в значній мірі прив’язана до долара.

Микола Азаров нагадав, що у поточному році Україна вийде на рівень номінального ВВП у доларовому еквіваленті на рівень докризового 2007 року.

“Жодних підстав для підвищення комунальних тарифів немає”

Прем’єр-міністр України Микола Азаров поставив вимогу скасувати необґрунтоване підвищення комунальних тарифів, яке допустили з 1 січня деякі органи місцевої влади. Про це повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Міністру регіональної політики, будівництва і житлово-комунального господарства Анатолію Близнюку доручено до наступної середи надати Уряду звіт про те, яких заходів вжито і яких треба вжити Уряду, Мінрегіонбуду, регіональним адміністраціям, щоб припинити “тарифний розгул”. Таке завдання Микола Азаров озвучив 18 грудня на засіданні Кабінету Міністрів.

“Жодних підстав для підвищення комунальних тарифів немає”, – наголосив Глава Уряду. Тож “всі необґрунтовані рішення мають бути негайно скасовані, а до їх авторів вжито заходів впливу”.

www.kmu.gov.ua

ОФІЦІЙНО

Затверджено Програму військово-патріотичного виховання у Збройних Силах України на 2012-2017 роки

Міністр оборони України Михайло Єжель підписав наказ № 14 від 11 січня 2012 року “Про затвердження Програми військово-патріотичного виховання у Збройних Силах України на 2012-2017 роки та Перспективного плану реалізації Програми військово-патріотичного виховання у Збройних Силах України на 2012-2017 роки”.

Метою видання наказу є утвердження у Збройних Силах України патріотизму, духовності, моральності, формування в особового складу й молоді національної гідності, психологічних і військово-професійних якостей, необхідних для виконання завдань за призначенням.

Прийняття Програми обумовлене необхідністю реалізації сучасної політики і стратегії держави, спрямованих на подальший розвиток гуманітарної й соціальної сфер Збройних Сил України та підтримання в особового складу Збройних Сил України й молоді мотивації до військової служби шляхом забезпечення їх конституційних прав і свобод.

Програма дасть змогу забезпечити ефективне здійснення заходів військово-патріотичного виховання у Збройних Силах України в рамках реалізації Державної комплексної програми реформування та розвитку ЗС України на 2012-2017 роки шляхом підвищення рівня професійної підготовки фахівців військово-патріотичного виховання, активне залучення до цієї роботи засобів масової інформації та використання мережі Інтернет.

www.mil.gov.ua

КУЛЬТУРНА ПОДІЯ

Свято сатири та гумору ім. С.Руданського

Традиційне свято, присвячене 178-ій річниці від дня народження автора українських співомовок Степана Руданського, відбулось на його малій батьківщині в селі Хомутинцях Калинівського району. Зазвичай на захід зі всієї нашої держави з’їжджаються представники влади, лікарі, фольклорні аматорські колективи, поети, письменники. Цьогоріч взяли участь в святі і військовослужбовці. Серед поважних запрошених гостей був і перший заступник Командувача ПС ЗС України генерал-лейтенант Василь Нікіфоров, котрий родом з Калинівщини.

Варто зазначити, що подоляни свято бережуть пам’ять про видатного земляка. З 1981 року на Калинівщині проводяться Дні сатири і гумору ім. С.Руданського, які збирають багато шанувальників його творчості. Обов’язковими складовими заходу є ярмарок, виступи кращих колективів художньої самодіяльності, ігри, спортивні змагання, жартівливі конкурси, вікторини, літературні читання тощо.

Є у програмі заходів декілька вже традиційних пунктів, котрі не змінювались роками. Це – читання творів Руданського, літературний вечір, присвячений його пам’яті, та вручення щорічної літературно-мистецької премії Руданського новим лауреатам.

Цього року вміння читати гуморески продемонстрували і начальник клубу – офіцер-культуролог окремого полку зв’язку ПС старший прапорщик Віталій Кирницький із сином Дмитром.

Внесок Степана Руданського в українську культуру неоцінений. Син сільського священика, котрий замість духовної кар’єри обрав клопітку працю лікаря та непевне, сповнене мрій і сподівань життя віршотворця.

Ще змалку захопився народною піснею, живим українським словом. Через свою приналежність до духовного сану Степан став спочатку вільним слухачем медико-хірургічної академії, і лише через деякий час повноправним студентом. Брак коштів, життя надголодь, несприятливий клімат Петербурга спричинили захворювання на туберкульоз, яке ледь не скінчилось фатально на 27 році життя поета. Тому, закінчивши наступного року академію, Руданський виїхав на роботу до Ялти на посаду міського лікаря – тамтешній клімат був сприятливим для хворих на сухоти.

Все життя він захоплювався й громадською роботою, за що навіть був обраним почесним мировим суддею.

Коли 1872 року в Криму спалахнула епідемія холери, Степан Васильович кинув усі сили на її подолання і, врешті, занедужав сам. Від хвороби він вилікувався, та вона сильно підірвала його здоров’я, і в травні 1873 року, не доживши до сорока років, письменник помер від сухот.

Руданський залишив нам величезний спадок. Проте найбільше захоплення викликає те, що попри всі нестатки, страждання, якими було насичене його життя, Степан Васильович зумів дивитися на світ із гумором, і навіть більше – зміг піднести цей жанр до високого рівня. Саме тому ми й вшановуємо цього великого українського гумориста.

В Хомутинцях відкрито літературний музей Степана Руданського, де знаходиться пам’ятник поету, створений відомим скульптором І.М.Гончарем.

Руслан Лінник.
“Крила України”.

КОНКУРС

Закінчення. Початок на 1 стор.

"Кращий офіцер" – підсумки другого етапу

Основна мета конкурсу – розвиток військово-професійних, командирських та лідерських якостей офіцерів. Також він дозволить визначити найбільш підготовлених офіцерів для просування їх на вищі посади або направлення на навчання та підвищить зацікавленість офіцерів у поглибленні свого професійного рівня, виробленні твердих практичних навичок в оволодінні озброєнням та військовою технікою.

Кращі офіцери військових частин Повітряного командування "Захід" визначали переможця у кожному роді військ. Авіатори змагались на базі бригади тактичної авіації в Івано-Франківську, зенітники – в зенітному ракетному полку, який розташований в Стрию, офіцери-зв'язківці – в окремому полку зв'язку в Липниках, фахівці радіотехнічних військ – в одному з підрозділів радіотехнічної бригади в Кам'янці-Бузькій. Для офіцерів частин матеріально-технічного забезпечення другий етап конкурсу провели у Львові, а офіцери частин радіоелектронної боротьби змагались в Коломиї.

Протягом декількох днів у запеклій, цікавій і чесній боротьбі офіцери визначали лідерів. Переможцем серед авіаторів став командир авіаційної ланки капітан В'ячеслав Ходаківський, серед ракетників – командир батареї майор Сергій Нарожиленко, серед локаторників – командир радіолокаційного відділення капітан Павло Кочегаров.

"Кращими офіцерами" у ПВК "Південь" стали майори Андрій Хахалкін, Ігор Дворніченко, капітани Ілля Чистоєв, Віктор Юденко, Роман Павлов, Олександр Панкул, Влас Хараман, Михайло Хланта та старший лейтенант Сергій Когут. Командування заохотило переможців грамотами, вимпелами та цінними подарунками.

– Офіцери показали достатньо високий рівень фахової підготовки у всіх дисциплінах, тому у нас є всі підстави сподіватися, що переможці гідно представлятимуть наше командування під час фінального етапу конкурсу "Кращий офіцер" Повітряних Сил, – зазначив заступник командира Повітряного командування "Південь" з бойової підготовки полковник Володимир Алімпієв.

Також переможців другого етапу серед офіцерів ротної та взводної ланки визначено у Повітряному командуванні "Центр". Компетентне журі, до якого увійшли заступники командира ПвК, начальники родів військ, об'єктивно оцінило всіх конкурсантів за трьома номінаціями. Тимчасово виконуючий посаду командира Повітряному командування "Центр" генерал-майор Аркадій Вашутін привітав офіцерів з перемогою, побажав подальших успіхів у службі та нагородив їх грамотами.

Кращі результати під час другого етапу конкурсу "Кращий офіцер" серед частин ПвК "Центр" продемонстрували: у військово-професійній номінації зі стрілецької підготовки – майор Леонід Ржевський, у гуманітарній та культурно-мистецькій – капітан Олексій Манюшкін, у військово-спортивній – капітан Віктор Смірнов.

Ці та інші офіцери, які зайняли призові місця, представлятимуть свої командування на третьому етапі конкурсу, що проходитиме в масштабі Повітряних Сил Збройних Сил України.

Владислав Назаркевич. Олександр Олехнович. "Крила України".

КРАЩИЙ КОМАНДИР

До війська – з подачі воєнрука, у командири-лідери – з вантажем службового досвіду

У військах триває конкурс на звання кращих офіцерів, адже 2012 рік, як відомо, визначений у Збройних Силах України, як рік командира-лідера. І ось у Повітряних Силах наприкінці минулого року було визначено кращих командирів рот та їм рівних. І першим у цьому переліку став офіцер-зв'язківець, начальник відділу документованого зв'язку інформаційно-телекомунікаційного вузла однієї з військових частин Вінницького гарнізону, де командиром полковник Олександр Коротков. Це – досвідчений офіцер, за плечима якого – майже півтора десятиліття служби на командних посадах у частинах військ зв'язку та який заслужено користується беззаперечним авторитетом серед колег і підлеглих. Саме так кажуть начальники та товариші по службі майора Олександра Тютюнника, справжнього військового професіонала, справедливого командира та турботливого батька трьох дітей.

В армії будь-яких часів та будь-якої країни було чимало представників військових династій – тих, хто ставав до строю за прикладом батька, а нерідко – й діда-прадіда. Але є випадки, коли молодший брат іде до війська по стопах старшого. Саме з таких – майор Олександр Тютюнник.

Брати Тютюнники зростали у селі Ковалівка Немирівського району Вінницької області у сім'ї педагогів. Їх батько, Станіслав Васильович, викладав у сільській школі працю та креслення, а мати, Надія Кузьмівна, хімію та біологію. За прикладом батька, який завжди приділяв велику увагу фізичній культурі, хлопці займалися спортом. До того ж – мали неабиякі успіхи. Молодший, Олександр, у 12 років був уже чемпіоном області з легкої атлетики (мабуть, це – сімейне, адже пролетять роки, і старша дитина Олександра Станіславовича, донька Аліна, у 10 років стане чемпіонкою цієї ж Вінницької області, але – з акробатики!). Окрім цього, Сашко захоплювався кульовою стрільбою, закінчив музичну школу за класом скрипки. Словом – був всебічно розвинутим хлопцем.

Брати Тютюнники росли, і з роками поступово формувалася їхня мрія: стати військовими. Діти цивільного батька, вони бажали одягти військові однострої. І не лише тому, що для кожного хлопчака армія – це романтика. Справа в тому, що у Ковалівській середній школі був прекрасний воєнрук. Викладач початкової військової підготовки відставний капітан Анатолій Черниш. Це – людина, яка не лише пройшла довгим офіцерським шляхом у війську, а після звільнення у запас стала викладати у школі. Анатолій Йосипович – справжній Патріот з великої літери. Він постійно знаходиться у пошуку. Відшуковував могили невідомих солдатів, постійно водив учнів у походи, писав нариси про історію рідного краю. А ще прищеплював хлопцям любов до армії.

– За моєї пам'яті з нашої школи до вищих військових навчальних закладів вступило не менше п'ятнадцяти хлопців, – говорить Олександр Станіславович. – І це – ті, хто служить до сьогодні! Лише з одного мого класу вийшло троє офіцерів.

Після закінчення школи зробив свій вибір на користь військового училища і старший з братів Тютюнників. А через декілька років, за прикладом Володимира, до Київського військового інституту управління та зв'язку вступив і Олександр. Старшому братові довелося служити на флоті, а молодшому – в авіації. Майор Володимир Тютюнник не так давно звільнився в запас із посади начальника окремого вузла зв'язку запасного командного пункту Військово-Морських Сил і зараз працює там, де служив, – у кримському Новоозерному. Сьогодні вчорашній офіцер – заступник мера цього містечка.

А лейтенант Олександр Тютюнник до першого місця служби поїхав уже не сам, а з молодою дружиною Олесею. Одружилися вони на п'ятому курсі, дванадцять років тому. За цей час Олеся подарувала коханому трьох прекрасних діточок – Аліну, Радомира та Богдана. Останньому, наймолодшому, зараз три місяці.

Служити лейтенант потрапив до запасного командного пункту Генерального штабу. Спочатку був у розпорядженні заступника начальника Генштабу і протягом місяця отримував досвід служби на Вінниччині, згодом протягом півроку служив у Радомишлі на посаді інженера центру приймальних радіопристроїв. А незадовго перед Новим, 2000-им роком сім'я Тютюнників переїхала до Вінниці, адже лейтенант Олександр Тютюнник був призначений на посаду начальника апаратної одного з підрозділів окремого полку зв'язку.

У цій частині офіцер служив тривалий час, обіймаючи згодом посади командира групи центру каналостворюючих пристроїв, начальника телеграфно-телефонного центру вузла зв'язку тилового пункту управління штабу Командування Військово-Повітряних Сил. Таку ж посаду капітан згодом офіцер обіймав у базі забезпечення ТПУ. А у 2005 році у зв'язку з реорганізацією частини капітан Тютюнник був призначений на посаду начальника телеграфного відділення телеграфного центру об'єднаного вузла зв'язку. А згодом – ця ж сама посада у полку, де він служив раніше.

З 2011 року майор Олександр Тютюнник є начальником відділу документованого зв'язку інформаційно-телекомунікаційного вузла командного центру. Свою справу за майже 18 років служби у Збройних Силах офіцер вивчив досконало. Командирами та старшими начальниками він відзначається як першокласний фахівець та грамотний командир. Тож не дивно, що сьогодні він названий одним із найкращих командирів-лідерів у Повітряних Силах.

Колектив, який очолює Олександр Станіславович, хоч і прирівнюється до роти, втім, як і будь-який підрозділ зв'язку, є специфічним. Адже командує майор не солдатами строкової служби, а прапорщиками та контрактниками, з яких вісімдесят відсотків – це жінки. Ну, а як нелегко керувати жіночим колективом, мабуть, казати не треба. Тим більше, що серед підлеглих – багато матерів-одиначок, і в кожної – діти, які, на жаль, нерідко хворіють, яких потрібно водити до садочку й школи... Знайти підхід до кожного з підлеглих нелегко, але – необхідно, на те він й командир. І майор Тютюнник знайшов цей підхід, адже служба у його підрозділі організована як треба!

– Колектив вузла – це згуртована команда справжніх професіоналів, – із задоволенням відзначає майор. – Усі знають свою справу, усі сумлінно виконують функціональні обов'язки. Втім, хоч добре працюють усі, я не можу не згадати кращих із кращих. Таких, наприклад, як працівник Збройних Сил України Михайло Васильків – старший прапорщик запасу, який прослужив у війську чверть століття, проходив службу у Північній та Центральній групах радянських військ, тобто у Польщі та Чехословаччині, а після звільнення у запас вже восьмий рік працює у тій самій частині на цивільній посаді. Серед таких і начальник зміни старший прапорщик Тетяна Коновальчук, і телеграфіст старший солдат Галина Прилуцька – ініціативні, старанні жінки-військовослужбовці, які досконало знають свою справу, завжди сумлінно виконують усі поставлені завдання, до яких підходять творчо. З числа офіцерів я хотів би відзначити професіоналізм та сумлінність начальника відділення капітана Євгена Бондаря та інженера відділення документованого зв'язку молодшого лейтенанта Інни Дзюби. Втім, я ще раз хочу повторити, що як командир я вдячний за службу та порядне ставлення до колективу усіх військовослужбовців та працівників Збройних Сил. Мої досягнення – це робота й успіхи усіх та кожного окремо!..

Так, звичайно, результат будь-якої справи залежить від зусиль всього колективу. Та, напевно, у тому, що колектив документованого зв'язку інформаційно-телекомунікаційного вузла командного центру завжди відзначається серед кращих, і – не лише у цій військовій частині, а й в цілому серед частин зв'язку, чимала заслуга командира. Так, майор Олександр Тютюнник – це справжній командир-лідер!

Олексій Тригуб.

Польоти над “гніздом”... миротворців

Як невелике галицьке містечко стало “вертолітною Меккою”

Закінчення. Початок на 1 стор.

Командир 3-го окремого полку армійської авіації полковник Ігор Яременко.

А ще цей невеликий районний центр Львівщини величають справжньою “вертолітною Меккою”. Можливо, подібне порівняння не зовсім доречне, але так само, як віруючі-мусульмани під час молитви повертають голови в сторону свого духовного центру – Мекки, так же й армійські вертолітники – молоді пілоти та досвідчені повітряні аси – линуть до Бродів. Чому? Відповідь проста: на базі полку, який вже вкотре визнається кращим серед частин армійської авіації нашого війська, не один рік проходять найбільш важливі заходи льотної підготовки авіаторів та проводиться підготовка вертолітних підрозділів до виконання миротворчих завдань.

Тому ніхто із армійських вертолітників не здивувався, коли місцем підготовки миротворчого контингенту першої ротації Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго стало це невелике галицьке містечко. Нагадаємо, що за рішенням керівництва нашої держави планується скерувати до цієї африканської країни близько 200 чоловік, чотири бойових вертольоти Мі-24 з бойовими комплектами, а також 43 одиниці автомобільної та спеціальної техніки.

… Від місця розташування вертолітного полку до аеродрому – не більше десяти кілометрів. Рівень підготовки та практичні навички особового складу українського миротворчого контингенту оцінювали представники комплексної комісії Об’єднаного оперативного командування ЗС України. Адже у далекій африканській країні їм доведеться виконувати непрості завдання. Насамперед, проводитимуть повітряну розвідку, спостереження, а також заходи стримування та вогневої підтримки наземних сил, забезпечуватимуть дії військ Місії ООН, в тому числі пошуково-рятувальних операцій.

З висоти командно-диспетчерського пункту все летовище – мов на долоні. Гвинтокрилі красені М-8 та Мі-24, здавалось, завмерли в очікуванні льотних випробувань. У цей час керівник польотів підполковник Сергій Левченко разом із заступником командира полку військовим льотчиком першого класу підполковником Юрієм Староженком очікували на повернення вертольота-розвідника погоди.

Спостерігаючи за польотами, підполковник Стороженко розповів, що найбільшим випробуванням для вертолітників у минулому навчальному році стала їхня участь у завершальній практичній фазі комплексу дослідницьких командно-штабних навчань “Адекватне реагування-2011” з бойовою стрільбою, що проводилися на базі 240-го Центру підготовки підрозділів у Житомирській області. Тоді екіпажі Мі-8 перевозили та десантували особовий склад аеромобільної роти посадковим та парашутно-штурмовим способом. А екіпажі Мі-24 здійснювали мінування місцевості з повітря, уражали умовні наземні цілі некерованими авіаційними ракетами (НАР). Результати стрільб – пряме ураження більш ніж 90 відсотків мішеней.

Не так давно в полку проводились збори та практичні польоти вночі та вдень у складних метеоумовах, під час яких льотчики мали змогу підвищити свою класну кваліфікацію. Семеро вертолітників 3-го окремого полку армійської авіації 8-го армійського корпусу СВ ЗС України стали військовими льотчиками першого класу. А командир полку полковник Ігор Яременко отримав вищу льотну кваліфікацію – льотчик-снайпер. Таких повітряних “асів” у нашому війську можна порахувати по пальцях однієї руки. Тому саме полковнику Яременку, за плечима якого майже три тисячі годин нальоту на вертольотах Мі-24, було довірено проводити підготовку та очолити український миротворчий контингент Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго.

…На командно-диспетчерському пункті здійснюється керування польотами, підтримується зв’язок з екіпажами. Несподівано в чіткий ритм польотів намагається втрутитись “небесна канцелярія”. Рвучкий вітер затягнув небо сіро-свинцевими хмарами. Пішов сніг. Виконувати польоти в таких умовах – завдання не з простих. В подібних випадках основне навантаження, як правило, лягає на льотчика-штурмана. Саме від його дій залежить успішне виконання екіпажем навчально-бойового завдання. Та до капризів погоди вертолітники вже звикли. Це й не дивно. Переважна більшість льотчиків полку мають чималий досвід виконання льотних завдань. У тому числі – й на африканському континенті.

Якщо вдатись до недалекого історичного екскурсу, то слід наголосити, що на базі бродівського полку, утвореного у 1995 році, готувався перший вертолітний загін, який з честю виконав свою місію у колишній Югославії. Згодом звідси було відправлено загін вертолітників у Косово. Льотчики саме цього полку під час чергових ротацій складали “кістяк” окремих вертолітних загонів, які виконували миротворчі місії на африканському континенті.

За програмою підготовки українського миротворчого контингенту Місії ООН зі стабілізації у Конго відбулися планові польоти, заняття з вивчення метеорологічних умов в районі базування, маршрутів польотів і тактичної обстановки. Крім того, вертолітники відпрацьовували виконання зльоту та посадки на запилені майданчики, в умовах високих температур і вологості, польоти вночі. Загалом відбулось 5 льотних змін. Проводились чергові перевірки техніки пілотування, бойове злагодження у складі загону, під час якого складались заліки зі спеціальної підготовки, стрільби із особистої зброї, водіння, фізичної підготовки. Проводились також заняття із натренованості з парашутно-десантної та морської підготовки.

Під час сертифікації українського миротворчого контингенту екіпажі Мі-24 виконували польоти на бойове застосування, взаємодіяли з групою бойового управління, уражали умовні наземні цілі некерованими авіаційними ракетами. Під час залікової льотної зміни застосувались авіаційні засоби ураження вдень та вночі. А ще у полку одночасно із підготовкою миротворців знайшли можливість провести першу зміну для молодих льотчиків, котрі минулого року поповнили ряди армійських авіаторів після закінчення ХУПСу. Про гідну зміну також потрібно дбати.

…Від одного із вертольотів до командно-диспетчерського пункту прямують два вертолітники. Це заступник командира полку з льотної підготовки військовий льотчик першого класу підполковник Геннадій Голубівський разом із молодим льотчиком-випускником, який тільки-но виконав льотну вправу згідно із курсом бойової підготовки армійської авіації СВ. Пілоти жваво обговорюють деталі польоту. Видно, що підполковник, який інструктував лейтенанта у повітрі, задоволений діями свого молодшого колеги.

Цього року полк поповнили п’ятеро випускників з Харкова. Напередодні вони пройшли наземну підготовку і вперше за час перебування у полку виконали льотну вправу за курсом бойової підготовки. Один із них – лейтенант Ігор Коць – поділився враженнями після виконання вправи.

– Служити до полку, – розповідає молодий льотчик-штурман, – йшов з єдиною мрією – літати, набиратись досвіду в льотній справі. Сподіваюсь, що мрія стане реальністю.

Нинішні реалії, на жаль, не завжди співпадають із нашими бажаннями. Обмеженість у фінансуванні та катастрофічний брак пального в полку у минулі роки не міг не позначитися на професійному зростанні молодих пілотів.

– Молодому льотчику, який прибуває до нас після закінчення навчального закладу, – ділиться своїми думками підполковник Геннадій Голубівський, – доводиться проходити у полку програму підготовки із самого початку. Тому й не

дивно, що декотрі із них, розпочинаючи старт “з нуля” декілька разів та не набувши рівня підготовки до бойових дій вдень у простих метеорологічних умовах, писали рапорти на звільнення у запас.

На думку командування полку, своєрідною “паличкою-рятівницею” у цій ситуації для молодого льотчика є можливість набратись певного льотного досвіду в складі миротворчого підрозділу. За одну ротацію пілот може налітати від 100 до 150 годин. Щоправда, й тут існує, так би мовити, дві сторони медалі. Звичайно, певну кількість годин нальоту та відповідні навички молодому льотчику-миротворцю така діяльність дає. Це все ж таки краще, ніж нічого. Але, з іншого боку, участь військового льотчика у виконанні миротворчих завдань робить вимушену перерву у його професійній підготовці за відповідними льотними вправами згідно із курсом бойової підготовки. Тобто кожному військовому льотчику потрібно систематично відпрацьовувати ті завдання, які йому необхідні у реальній бойовій ситуації, готуватись за відповідними льотними вправами й одночасно набувати певного практичного досвіду, що виражається у годинах нальоту.

Проведення льотних змін у полку у минулому навчальному році надало можливість вертолітникам скасувати вимушену перерву у підготовці вертолітників та стало їхнім черговим кроком у пізнанні азів льотної майстерності. За цей період в полку було проведено 35 льотних змін, половина із них – у складних метеорологічних умовах, а також вночі. Загальний наліт льотчиків полку складає понад 850 годин, а середній наліт на один екіпаж – майже 20. Багато це чи мало? Якщо брати до уваги показники позаминулого року, то така кількість годин нальоту на полк у цілому майже на 25 відсотків більша.

– Обставини склались так, – розповідає військовий льотчик першого класу підполковник Геннадій Голубівський, – що основні зусилля начальників і командирів усіх рівнів зосереджені, насамперед, на підтриманні у готовності до виконання поставлених завдань насамперед льотних екіпажів, які включені до складу Об’єднаних сил швидкого реагування. Льотна підготовка інших підрозділів – це наша загальна проблема. Тільки пілотування та виконання практичних завдань за курсом бойової підготовки авіаційних частин та підрозділів дасть нам змогу підготувати висококласних льотчиків та виконати поставлені завдання.

… Один за одним підіймаються у повітря екіпажі. А згодом, лігши на зворотній курс, прямують назад та, здійснивши посадку, займають свої місця на летовищі. Польоти завершились, і гвинтокрилі машини знову застигли на землі. Загалом 16 льотчиків виконали завдання із пілотування вдень у складних метеорологічних умовах.

Тут же на аеродромі, проводячи розбір польотів, командир полку військовий льотчик-снайпер полковник Ігор Яременко дав оцінку діям кожного свого підлеглого. Переважна більшість із них виконуватимуть миротворчі польоти на далекому африканському континенті – у Демократичній Республіці Конго. Основу льотного складу миротворчого контингенту складають льотчики першої вертолітної ескадрильї полку, яка входить до Об’єднаних сил швидкого реагування. Всі вони є досвідченими військовими пілотами, мають більше тисячі годин нальоту та досвід виконання миротворчих завдань.

За результатами проведеної у полку сертифікації миротворчого контингенту Місії ООН зі стабілізації у Демократичній Республіці Конго представники Об’єднаного оперативного командування ЗС України високо оцінили рівень підготовки особового складу та визнали, що вертолітники готові до виконання завдань за призначенням.

Їхнє основне призначення – виконувати льотні завдання у повітрі. Спостерігаючи за армійськими пілотами (і молодими, і більш досвідченими), можна зробити висновок – саме у прагненні літати, в наполегливому пошуку дороги до неба криється основний мотив їхньої служби. Дорога ця непроста, пов’язана із чималими труднощами та турботами вже звичного земного характеру. Це й обмеженість у фінансуванні, й брак пально-мастильних матеріалів, й недостатній рівень соціально-побутового забезпечення. Парадоксально, але переважна більшість авіаторів, котрі підтримують на міжнародному рівні імідж нашої країни та заробляють при цьому для державної казни мільйони в іноземній валюті, вимушені винаймати помешкання для свого проживання. Декотрі із них, вже звільнившись, продовжують бідкатись разом із сім’єю по чужих кутках. Хіба так повинно бути?

Але про всі турботи та хвилювання забуває пілот, відчуваючи неповторну мить польоту. Для кожного із них це – свято…

Михайло Гриневич.
м.Броди.
Фото автора.

На сторожі блакитного неба Держави

Двадцять третього січня 2012 року Варшавсько-Одеська ордена Суворова ІІІ ступеня зенітна ракетна бригада Повітряного командування "Південь" Повітряних Сил Збройних Сил України відзначає 71-у річницю з дня свого створення. Сьогодні, дивлячись на історію частини, на сучасні успіхи воїнів-ракетників, розумієш, що особовому складу, який проходить тут службу, є чим пишатися.

Генерал-майор запасу Олександр Харитонов, командир частини з 1996 по 1998 роки

Мені довелося проходити службу у різних військових частинах на різних посадах. Командував Одеською бригадою мені довелося лише два роки. Часи були не легкі, грошове утримання затримували, треба було виживати. Але це був час плідної та копіткої роботи. Бойових завдань, незважаючи ні на що, ніхто не знімав, і особовий склад їх виконував з честю. Частина просякнута духом витримки та наполегливості. З таким колективом можливо виконати будь-яке завдання. Сумлінно виконували службові обов'язки не тільки офіцери. До сих пір згадую начальника господарчого відділення старшого прапорщика Володимира Коржука, який забезпечував у той складний час продовольством частину. Це було на межі подвигу.

Генерал-майор Микола Іванчук, командир частини з 1998 по 2003 роки

Варшавсько-Одеська ордена Суворова зенітна ракетна бригада залишається однією з кращих частин Повітряного командування "Південь". Особовий склад частини продовжує виконувати завдання щодо несення бойового чергування, успішно займаються бойовою підготовкою, мають добрі показники у бойовому навчанні. Славні традиції героїчного минулого зберігаються і примножуються. Хочеться побажати ракетникам зберегти цей позитивний вектор, побажати успіхів та впевненості у своїх силах.

Частина була сформована у 1961 році на базі 679 зенітного артилерійського полку та 165-го винищувального Варшавського ордена Суворова авіаційного полку, останній з яких пройшов славний бойовий шлях в роки Великої Вітчизняної війни. Після сформування зенітної ракетної бригади її Бойовим Прапором став стяг хоробрих авіаторів-винищувачів. 165-й винищувальний авіаційний полк був сформований напередодні Великої Вітчизняної війни у 1941 році і з перших годин віроломного нападу фашистської Німеччини 22 червня 1941 року вступив у боротьбу із загарбниками. А вже 29 червня того ж року у зв'язку із великими втратами полк було виведено на переформування. Протягом ведення бойових дій в період Великої Вітчизняної 165-й винищувальний авіаційний полк виводився на переформування ще тричі.

За успішне ведення бойових дій в період з 15 по 17 січня 1945 року під час визволення Варшави полку присвоєно почесне найменування "Варшавського". За доблесть, мужність та зразкове виконання бойових завдань командування в ході Берлінської операції полк був нагороджений орденом Суворова ІІІ ступеня.

679-й зенітний артилерійський полк після визволення Одеси у 1944 році був передислокований з міста Астрахань та виконував завдання з протиповітряної оборони міста. На озброєнні частини стояли 100 мм зенітні артилерійські гармати.

Ішов час, вдосконалювалися літаки вірогідного противника, і бойових властивостей зенітних гармат вже не вистачало. Тому у 1957 році на озброєння Радянської армії був прийнятий новітній, на той час, зенітний ракетний комплекс С-75 "Двина". В цьому ж році з офіцерів 679-го зенітного артилерійського полку та технічного складу офіцерів (окрім льотного складу) розформованого 165-го винищувального Варшавського ордена Суворова авіаційного полку було сформовано розрахунки двох зенітних ракетних дивізіонів. Особовий склад сформованих підрозділів наприкінці 1957 року пройшов перенавчання на новий тип озброєння – зенітний ракетний комплекс С-75 та отримав техніку після проведення бойових стрільб на полігоні. І вже на початку 1958 року новоспечені ракетники прибули до міста Одеса, де вже наприкінці березня бойова обслуга першого дивізіону, а на травневі свята – другого дивізіону, заступили на бойове чергування із захисту адміністративного, культурного та промислового центру півдня України міста-героя Одеси. У наступному 1959 році, Південну столицю вже охороняли чотири дивізіони С-75.

У 1961-му на підставі Директиви Генерального штабу Збройних Сил СРСР було сформовано зенітну ракетну Варшавську ордена Суворова ІІІ ступеня бригаду ППО. На той час на озброєнні бригади вже знаходилися зенітні ракетні комплекси С-75 "Двина" та С-125 "Нева", що значно підвищило живучість дивізіонів та надавало можливість надійно прикривати з повітря об'єкти, що знаходилися під охороною.

Наприкінці 80-х років бригада переозброюється на сучасний зенітний ракетний комплекс С-300. Ця надійна та досить грізна зброя і сьогодні стоїть на сторожі повітряних кордонів Півдня нашої незалежної України.

Особовий склад бригади з самого початку виконання завдань на Одещині неодноразово брав участь у бойових стрільбах на Державних полігонах, за виконання яких отримував лише позитивні оцінки. Саме з тих часів пішла добра слава про ракетників Одеської бригади як відмінників бойових стрільб. В складі військ ППО України та Повітряних Сил ЗС України особовий склад бригади брав участь у навчаннях та бойових пусках ракет на державному полігоні "Чауда". За підсумками 2008 року кращим зенітним ракетним дивізіоном в Повітряних Силах було визнано підрозділ Варшавсько-Одеської зенітної ракетної бригади, де командиром підполковник Сергій Камінський, а кращим командиром батареї було визнано командира стартової батареї цього ж дивізіону майора Андрія Верченка. За підсумками бойових стрільб у 2010 році кращим командиром батареї знов було визнано офіцера бригади майора Сергія Ткаченка.

І сьогодні успішно та наполегливо продовжують працювати над вдосконаленням своєї бойової майстерності підполковник Сергій Денищук, підполковник Сергій Булкака, майор Олександр Павлов, майор Микола Дзяман, майор Валерій Артемчук, майор Олексій Головчак, капітан Олександр Аплевич, капітан Віктор Петришин, капітан В'ячеслав Пташенко, капітан Олександр Царюк, старший лейтенант Артем Купчин, старший лейтенант Сергій Баличев, старший прапорщик Леонід Швець, старший прапорщик Роман Задзік, прапорщик Микола Древ'янко, старшина Сергій Крутько, старший сержант Ігор Романішен, працівники Збройних Сил України Ольга Войчук, Людмила Костнікова, Валентина Велесь, Світлана Мокроусова. І не має сумніву, що ця робота дасть свої позитивні плоди бойового вишколу. Бригада ні в якому разі не втратить зайнятих позицій, а буде рухатись тільки вперед і добиватися кращих результатів.

Успішне виконання завдань за призначенням неодноразово відмічалося Командуванням Повітряних Сил Збройних Сил України. Частина визнавалася як краща зенітна ракетна частина Повітряних Сил, за що командирам частини полковнику Миколі Олещуку, а потім полковнику Олександру Третьякову було вручено перехідні вимпели.

Успіхи даються не легко, це результат копіткої і злагодженої праці офіцерського колективу бригади та командира.

Незважаючи на велику завантаженість, командування частини приділяє неабияку увагу військово-патріотичному вихованню молоді. З декількома школами Одещини, за традицією, що склалася, щорічно проводиться плідна співпраця. Учні підшефних навчальних закладів із задоволенням відвідують підрозділи славетної бригади, беруть участь у спільних заходах щодо відзначення державних та професійних свят України.

Не забувають командири і про ветеранів, яких завжди запрошують на урочистості. Попри свій прихильний вік, ветерани активно спілкуються з особовим складом, діляться досвідом, який мудрі командири беруть , як то кажуть, на замітку.

Ось так формувалася одна з кращих військових частин Повітряного командування "Південь" – Варшавсько-Одеська ордена Суворова ІІІ ступеня зенітна ракетна бригада Повітряних Сил Збройних Сил України, особовий склад якої продовжує примножувати славні традиції українського війська.

Михайло Котелевський.
Сергій Балановський.

Полковник Олександр Третьяков, командир частини з 2009 року

Зараз, попри усі труднощі сьогодення, бригада залишається бойовою одиницею Повітряних Сил Збройних Сил України. Частина живе, успішно виконуються поставлені перед особовим складом завдання. Підтримуються славні традиції попередніх поколінь, зароджуються нові позитивні тенденції підвищення авторитету частини.

Я вдячний підлеглому особовому складу за самовідданість, професійність та наполегливість у повсякденній службовій діяльності. Нам не соромно дивитися нашим ветеранам в очі.

Вітаю особовий склад славетної бригади з Днем частини. Бажаю усім міцного здоров'я, успіхів та сімейного благополуччя.

Полковник Микола Олещук, командир частини з 2006 по 2009 роки

Служба у Варшавсько-Одеській бригаді досить не легка, але почесна. Кожен військовослужбовець частини це повинен розуміти і має бути готовим до труднощів, які він тут зустріне. Загартування під час проходження служби в цій частині дає можливість досить комфортно адаптуватися до іншого місця служби. Частина під час незалежності України стала так званою кузнею кадрів для вищих органів управління та частин вищої ланки. Авторитет частини достатньо високий, тому перспективи для кар'єрного росту в особового складу досить сприятливі. Користуючись можливістю, бажаю всім військовослужбовцям бригади міцного здоров'я, військового щастя та надійного сімейного тилу.

Генерал-майор Олег Струцінський, командир частини з 2003 по 2006 роки

Із хвилюванням і задоволенням згадую той час, коли мені випала честь командувати славетною Варшавсько-Одеською ордена Суворова ІІІ ступеня зенітною ракетною бригадою. Вдвічі приємно, що закладені мною деякі традиції особовим складом бригади зберігаються і шануються. Частина є справжньою кузнею кадрів, тільки за Незалежності України три командири бригади стали генералами, багато вихованців частини зараз займають і відповідальні посади, працюючи на яких вони продовжують примножувати досягнення славетної бригади. Бажаю особовому складу і командуванню успіхів, здоров'я і натхнення .

В'ячеслав Локотков, ветеран частини, учасник бойових дій в Анголі

Ветеранський корпус продовжує залишається в єдиному строю з особовим складом бригади. Нам є що розповісти молоді, ми теж колись були молодими. Вміло організований заступником командира частини з виховної роботи підполковником Олександром Заболотним процес військово-патріотичного виховання дає нам можливість систематично спілкуватися з особовим складом строкової військової служби та учнями шкіл. Ми, ветерани, відчуваємо турботу і увагу з боку командування бригади. В нас є можливість брати участь у святкових та урочистих заходах, які організовуються і проводяться командуванням бригади. Це нас надихає на плідну співпрацю і додає впевненості у собі. Від імені ветеранів бажаю особовому складу бригади міцного здоров'я, успіхів у продовженні закладених нами славних бойових традицій.

Афганистан – анатомия кровавой драмы, или как СССР был втянут в “необъявленную” войну

Продовження. Початок в №50.

Руководство ДРА настоятельно просит оказать помощь… непосредственно войсками

Однако афганские руководители вновь и вновь обращались с просьбой о военной помощи непосредственно войсками, но опять им было заявлено: Советский Союз на это пойти не может.

6 апреля 1979 года для выяснения ситуации на месте в Афганистан прибыла советская военная делегация во главе с начальником Главного политического управления Советской армии и Военно-морского флота генералом армии А.Епишевым. Глава делегации встречался и беседовал с Н.Тараки и Х.Амином, другими политическими и военными деятелями. Вновь афганцы обратились с просьбой о военной помощи непосредственно советскими войсками. Особую активность проявлял Х.Амин.

И не только при встрече с А.Епишевым. В частности, при первой же встрече в Кабуле с генералом армии И.Павловским, в присутствии генерала Л.Горелова, Х.Амин прямо поставил вопрос о том, что руководство ДРА настоятельно просит советское правительство положительно рассмотреть обращение о скорейшем вводе в Кабул одной своей дивизии. И снова был дан ответ, что вводить советские войска нецелесо-образно.

Однако афганские руководители не унимались. Они снова и снова настойчиво обращались к советским представителям, работавшим в Кабуле, с просьбами о предоставлении военной помощи с привлечением советских военнослужащих. Буквально через неделю после получения отказа, 14 апреля 1979 года, Амин пригласил главного военного советника в ДРА генерал-лейтенанта Л.Горелова и высказал по поручению Н.Тараки просьбу направить в Кабул 15-20 боевых вертолетов с боеприпасами и экипажами для использования их в случае обострения обстановки в пограничных и центральных районах страны против мятежников и террористов, засылаемых из Пакистана.

Просьба рассматривалась на Политбюро ЦК КПСС 21 апреля 1979 года. После консультации с министром обороны Д.Устиновым Л.Брежнев высказался против направления вертолетов в Афганистан, одновременно дал команду подумать относительно создания и подготовки специального батальона для охраны Н.Тараки.

Вскоре советский посол и представитель КГБ отослали в Москву свои предложения о возможных мерах по улучшению ситуации в Афганистане. В них, в частности, говорилось о целесообразности направить в ДРА воинские подразделения для охраны сооружений и объектов, строящихся при содействии Советского Союза.

Директивой Генерального штаба ВС СССР №314/2/0061 от 26 апреля 1979 г. предписывалось к 1 июня сформировать на базе ТуркВО отдельный отряд специального назначения и до 1 августа провести его подготовку для выполнения задач по охране объектов за пределами Советского Союза. На основании этого командующий войсками ТуркВО генерал-полковник Ю.Максимов приказал в Чирчике сформировать 154-й отдельный отряд специального назначения, укомплектовав его лицами коренных национальностей среднеазиатских республик. С этого и начиналась история “мусульманского” батальона, общая штатная численность которого составила 531 человек. Командиром 154-го отдельного отряда специального назначения назначили майора Х.Халбаева. На формирование и подготовку отряда отвели два месяца. Работали напряженно – без праздников и выходных. К концу мая “мусульманский” батальон был сформирован. Размещался он в военном городке г.Чирчик. В течение лета личный состав интенсивно обучали по специальным дисциплинам, тактической, огневой и физической подготовке (стрельба из всех видов оружия, рукопашный бой, кроссы, минное дело). В конце августа комиссия Генерального штаба и штаба ТуркВО под председательством генерал-лейтенанта Г.Кривошеева провела комплексное проверочное учение – спецназовцы показали неплохую выучку. Батальону сначала дали небольшую паузу, а затем он вновь стал заниматься боевой подготовкой. 9 и 10 декабря личный состав и боевую технику “мусульманского” батальона ГРУ перебросили самолетами ВТА (Ан-12 и Ан-22) в Афганистан – на авиабазу Баграм. Вопрос о направлении в ДРА небольших воинских подразделений постоянно дорабатывался.

К лету 1979 года оппозиционные силы полностью или частично контролировали до 50% территории ДРА. Вспыхнули антиправительственные вооруженные выступления в провинциях Пактика, Газни, Пактия, Нангархар, Кунар, Балх, Кабул, Гур и Логар. Ситуация в стране постепенно выходила из-под контроля НДПА.

И руководство ДРА снова обратилось с просьбой об оказании военной помощи. Ее рассмотрели на заседании Политбюро ЦК КПСС 24 мая 1979 года. В ответе говорилось, что советское правительство, руководствуясь стремлением оказать дальнейшую интернациональную помощь для стабилизации положения в ДРА, решило поставить Афганистану в 1979-1981 годах безвозмездно специального имущества на 53 млн. рублей, орудия, минометы, бронетранспортеры, стрелковое оружие, гранатометы, медикаменты и медицинское оборудование. В порядке первоочередной помощи поставлялось 100 зажигательных баков и 160 разовых бомбовых кассет. Относительно просьбы о направлении в ДРА вертолетов и транспортных самолетов с советскими экипажами, возможной высадке воздушного десанта в Кабул был дан отрицательный ответ, при этом подчеркивалось, что такие акции сопряжены с большими осложнениями и во внутриполитическом, и в международном плане.

Тогда у СССР еще не было планов на ввод боевых частей, такое решение приняли несколько позже, хотя просьбы от Амина по этому вопросу продолжали поступать регулярно. Но военно-политическая обстановка в Афганистане продолжала с каждым днем осложняться. Руководители ДРА стали проявлять беспокойство за свою личную безопасность. 14 июня, во время встречи с советским представителем главным военным советником генералом Л.Гореловым, Х.Амин заявил: “Я обращаюсь к Вам с просьбой, чтобы Вы доложили своему руководству об оказании нам помощи, направив в ДРА для охраны правительства в Доме народов и аэродромов Баграм и Шинданд советские экипажи на танках и БМП…” Ранее Х.Амин выдвигал неоднократные предложения об участии советских экипажей на танках и самолетах в выполнении некоторых задач непосредственно в районах боевых действий с мятежниками.

28 июня 1979 года Политбюро ЦК КПСС (Постановление №П156/XI) на своем заседании рассмотрело ситуацию, складывающуюся в Афганистане и вокруг него, обсудило первоочередные меры и приняло решение о проведении некоторых мероприятий по усилению советского присутствия в Афганистане.

Согласно постановлению Политбюро ЦК КПСС по приказу министра обороны СССР Маршала Советского Союза Д.Устинова 7 июля тремя самолетами Ил-76 из Ферганы на авиабазу Баграм был переброшен 1-й парашютно-десантный батальон 111-го парашютно-десантного полка 105-й воздушно-десантной дивизии (368 человек). Именно этому батальону пришлось обеспечивать прием главных сил, когда советские войска в декабре 1979 г. стали перебрасываться в Баграм.

Тогда же в Кабул для охраны советского посольства прибыла специальная группа сотрудников КГБ СССР в количестве 60 человек. В помощь главному военному советнику была направлена рабочая группа генералов и офицеров от министерства обороны СССР во главе с главнокомандующим Сухопутными войсками генералом армии И.Павловским.

Дислоцированный в Термезе 180-й мотострелковый полк 108-й мотострелковой дивизии перевооружили на БМП и подали из запаса личный состав, укомплектовав его до штатов военного времени.

В июне-июле антиправительственные выступления отмечались в провинциях Бадахшан, Лагман, Парван, Вардак и Фарьяб. Тараки и Амин продолжали настаивать на вводе советских войск.

12 июля 1979 г. посол, представитель КГБ СССР и главный военный советник предложили направить в ДРА отдельные подразделения советских войск, военную технику с советскими экипажами. Ставился вопрос о направлении звена (отряда) советских вертолетов на базу ВВС ДРА в Шинданде с тем, чтобы наладить срочную подготовку афганских вертолетных экипажей.

17-20 июля в Кабуле находился секретарь ЦК КПСС Б.Пономарев. 18 июля в беседах с Б.Пономаревым Н.Тараки и Х.Амин поставили вопрос о возможности ввода в ДРА примерно двух дивизий. Им твердо было заявлено: СССР на это пойти не может. 19 июля состоялась вторая встреча Б.Пономарева с Н.Тараки. Тараки вновь вернулся к вопросу об усилении военной поддержки со стороны Советского Союза. Пономарев вновь изложил советскую позицию, подчеркнув, что Советский Союз не может пойти на такие меры.

21 июля советского посла А.Пузанова пригласил Х.Амин и, сославшись на поручение Н.Тараки, попросил в срочном порядке поставить для ВВС Афганистана 8 – 10 вертолетов с советскими экипажами, которые будут совершать боевые вылеты.

А.Пузанов ответил Х.Амину, что как неоднократно указывали советские руководители, советская сторона не может пойти на участие советского военного персонала в боевых действиях.

24 июля, беседуя с представителями КГБ СССР, Х.Амин вновь поднял вопрос о размещении трех советских армейских подразделений в Кабуле на случай чрезвычайных обстоятельств.

Не получая четких указаний из Москвы (стратегическая линия ее была размытой), советские представители постепенно стали склоняться к поддержке просьб о наращивании военного присутствия в стране.

1 августа 1979 г. советский посол в Афганистане А.Пузанов, представитель КГБ СССР Б.Иванов, главный военный советник Л.Горелов вышли с предложением: учитывая возможную активность мятежных формирований в августе-сентябре, положительно отнестись к просьбе Х.Амина и направить в Кабул бригаду специального назначения.

27 июля специальным указом Революционного совета ДРА Тараки поручил Х.Амину заниматься деятельностью министерства обороны. Амину удалось сделать важный шаг на пути к полному захвату власти. Контроль над армией оказался в руках Амина, который фактически стал еще и министром обороны. Занимавший этот пост М.Ватанджар был назначен министром внутренних дел. Тогда же по Кабулу распространялись так называемые “письма из подполья”, призывающие к смещению премьер-министра Амина, созданию объединенного фронта всех “истинных революционеров”. Получили также распространение слухи, причисляющие Амина к агентам ЦРУ, чье задание – уничтожать в Афганистане доверие к СССР.

Продолжение следует.

Игорь Чичкань.

Людмила Кошелева.

Материал к печати подготовил Владимир Алексеев.

ЕКСПОЗИЦІЯ

Луганский авиационно-технический музей: не очередной, а лучший!

Павильон авиационных двигателей

Немало сил и труда вложил в создание Луганского авиационно-технического музея первый заместитель директора – главный инженер ЛАРЗ Александр Лихачев.

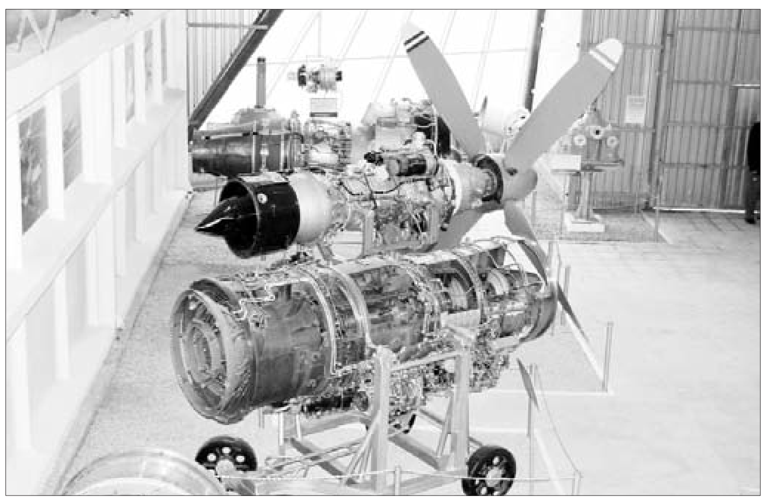
Луганский авиационно-технический музей – по-своему уникальное место. Во-первых, расположен он на аэродроме, с которого взлетали самолеты легендарного Луганского ВВАУШ. Непрерывная история этого аэродрома продолжается вот уже более 80-ти лет. Во-вторых, создавали и продолжают совершенствовать его энтузиасты, не только хорошо знающие и любящие небо, но и понимающие, что людей, хорошо знающих авиацию, в общем-то, мало. Большинство с ее премудростями не знакомо, а потому каждая мелочь, каждая деталь композиции музея тщательно продумана и просчитана. Создатели музея свято верят, что в авиацию можно влюбить каждого. И наконец, музей не стоит на месте. В буквальном смысле слова. Начиналась экспозиция с нескольких двигателей на постаменте во дворе завода. В середине 90-х он начал развиваться и совершенствоваться. И так – до сих пор. Возникают новые павильоны, переоборудуются старые здания, постоянно приводится в порядок территория... Все подчинено единому плану: посетители должны остаться довольны экскурсией в любом случае и получить на первый раз маленькую толику знаний об авиации, которая впоследствии перерастет в большую любовь.

В прогрессе авиации необходимо особо отметить решающую роль двигателестроения. Не зря говорят, что двигатель – сердце летательного аппарата. Ведь именно благодаря успешному созданию авиадвигателей различной мощности и назначения с высокими эксплуатационными характеристиками удалось создать самолет, а потом совершить стремительный скачок от дозвуковых скоростей полета до сверхзвуковых.

Как символ приоритета двигателя начинается экспозиция Луганского авиационно-технического музея с павильона авиационных двигателей. Представленные здесь образцы позволяют реально увидеть и оценить этапы развития двигателестроения, глубокие инженерные решения, совершенствование и внедрение новейших технологий производства в этой важнейшей области авиации.

Важное место в экспозиции занимают двигатели, которые проходят ремонт на Луганском АРЗ. Сразу возле входа на экспозицию авиационных двигателей посетителей встречает модель силовой установки современного вертолета Ми: два двигателя ТВ3-117 соединены с главным вертолетным редуктором ВР-14 и вспомогательной силовой установкой АИ-9В. В цехах предприятия каждый элемент этой демонстрации получает новую жизнь: и основные двигатели, и редукторы, и их узлы и агрегаты. Но это – относительно "новая" продукция луганских авиаремонтников. Вот уже более тридцати пяти лет на предприятии успешно ремонтируют турбовальные вертолетные двигатели ТВ3-117. Макет этого двигателя в разрезе демонстрирует посетителям работу его частей механизмов в самом центре павильона авиационных двигателей Луганского авиационно-технического музея.

Рядом стоит еще один образец продукции предприятия – "большой", как называют между собой работники Луганского АРЗ двухконтурный турбореактивный двигатель Р-35-300. Семейство этих двигателей для самолетов МиГ-23 различных модификаций и МиГ-27 также долгие годы является основной продукцией предприятия.

Но не только для демонстрации производственной мощи создавали Луганские авиаремонтники свой музей. И потому здесь широко представлены авиадвигатели всех двигателестроительных конструкторских бюро бывшего Советского Союза. ОАО "Научно-производственное объединение "Сатурн" представляют двигатели ОКБ им. А.М. Люльки АЛ-21Ф (для самолетов Су-17, Су-24, МиГ-23Б, МиГ-27) и высокотемпературный турбореактивный двухконтурный двигатель с форсажной камерой АЛ-31Ф, который устанавливается на самолеты Су-27, П-42, Су-30, Су-33, Су-34, Су-35, Су-37.

Не могут остаться равнодушными посетители после осмотра творений АО "Самарский научно-технический комплекс имени Н.Д. Кузнецова". В самом центре павильона подвешен двухконтурный турбореактивный трёхкаскадный двигатель НК-25, а рядом на подставке стоит его предшественник – НК-22. Эти двигатели поднимали и поднимают в небо бомбардировщики Ту-22М0, Ту-22М2, Ту-22М3, Ту-22МР.

И, конечно же, широко представлены в экспозиции творения украинских конструкторов ЗКМБ им. А.Г.Ивченко "Прогрес": двигатель АИ-25 ТЛ для учебно-тренировочного и боевого самолёта L-39 чешской фирмы AeroVodohody, трёхвальный ТРДД Д-36, который устанавливается на самолётах Ан-72, Ан-74, Як-42, вспомогательная силовая установка AI-8, предназначенная для запуска турбовинтовых двигателей типа АИ-20 и питания бортовой сети самолетов Ан-8, Ан-10, Бе-12, вертолетов Ми-6, Ми-6А, Ми-10.

Много еще можно рассказывать об экспонатах этого павильона, но экскурсия двигается дальше.

Віктор Гедз.
"Крила України".
Фото автора.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Афганистан, прошедший сквозь сердце

На днях в Виннице состоялась презентация книги Игоря Курбангалиева "63 градуса выше нуля (Взвод)". В нее вошли киносценарий "Возвращение" и четыре небольших повести, рассказывающие о событиях Афганской войны, в которых принимал участие автор вместе с боевыми товарищами. Книга, первоначально рассчитанная на кинематографистов, вызвала интерес и у участников этих событий, и у широкого круга читателей.

Слева направо: Фарид Курбангалиев, Игорь Курбангалиев и председатель областного Союза воинов-интернационалистов Петр Кирилишин.

Автор – далеко не новичок в литературе. Образование получил на факультете журналистики Львовского ВВПУ и литературном факультете ВГИКа (г. Москва). Долгое время проходил службу на различных должностях в военных изданиях. По одному из его сценариев создан художественный фильм "Два шага до тишины".

Игорь Курбангалиев — офицер, полное штатное время отбывший в Афганистане. Тогда для молодого лейтенанта это была не служба, а боевое крещение. Вместе со своими сверстниками и старшими товарищами он прошел по дорогам войны и испытал всю ее грязь. Он проникся глубоким уважением к солдатскому подвигу, ко всем тем, кто честно и самоотверженно выполнял свой воинский долг на земле этой страны. Все это нашло отражение в его репортажах и зарисовках, рассказах и повестях. С годами автор выходит далеко за рамки освещения боевого подвига, от журналистского толкования описанного. Он не мыслит себя вне рассуждений, хочет понять сущность войны, мир и разностороннюю психологию своих героев, устои нравственности и их проявления, насколько они крепки, в какой гармонии они находятся со временем. "Знаешь, Усманов, я пока не воспринимаю нашу работу как интернационализм. Может, потом пойму, — говорит Сороченко, один из героев повести "63 градуса выше нуля", — ...Видимо, для этого нужно время и особое состояние".

– Я – просто писатель, – говорит о себе автор. – И эта моя работа так бы и осталась "в столе", если бы не помощь моего отца – ветерана Вооруженных Сил, участника боевых действий Фарита Курбангалиева и мастера спорта международного класса по вертолетному спорту, бывшего командующего армейской авиацией Вооруженных Сил Украины полковника запаса Александра Корнийца. Это они убедили меня, что книгу нужно печатать, нашли деньги на издание. Благодаря им книга состоялась. В основе моих повестей и киносценария – реальные люди, реальные события. В жизни часто происходят такие события, которые не придумает ни один писатель. Мне оставалось только их художественно оформить.

Во время презентации произошло еще одно знаменательное событие. От имени Фонда Героев Советского Союза одну из высших наград этой организации – орден "Польза, Честь и Слава" председатель Винницкого городского союза участников боевых действий Анатолий Перебетюк вручил Фариту Курбангалиеву, а его сыну, военному журналисту Игорю Курбангалиеву, – медаль "Ветеран войны в Афганистане".

Віктор Гедз.
"Крила України".

Прагнули єднання

ВІСТНИК
державних законів і розпорядків
Західної Области Української Народної Республіки.
1. Випуск. Виданий 31. січня 1919. Річник 1919.
1.
Ухвала
2.
Закон

Закон про самостійність Західноукраїнської Народної Республіки. 13 листопада 1918 р.

День Соборності і Свободи в Україні відзначають ще з кінця вісімдесятих років минулого століття. Зі здобуттям нашою країною незалежності із 2000 року свято стало офіційним. Однак найбільше запам'яталося двадцять друге січня 1990 року – тоді небайдужі українці з'єднали живим ланцюгом схід і захід майбутньої незалежної держави. Науковці вважають це свято одним з найважливіших в новітній історії, натомість прості люди про нього знають дуже мало. 22 січня 1919 року у Києві на майдані біля Софіївського собору був проголошений Акт Злуки Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки в єдину Україну. Це і все, що відомо про цей день широкому загалу. Передували Злуці драматичні, трагічні і героїчні події , про які нині добре знають хіба історики.

Цього року 22 січня офіцери управління Повітряного командування "Захід" відзначатимуть День Соборності і Свободи на урочистих зборах в оперному театрі разом з представниками місцевої влади, духовенством, львівською міською науковою і творчою інтелігенцією. Командири і начальники не тільки вшановуватимуть день Злуки самі, а й намагатимуться якомога більше розповісти про нього своїм підлеглим – військовослужбовцям строкової служби. "В неділю офіцери обов'язково розкажуть солдатам про буремні події об'єднання України, – зазначає старший офіцер відділу виховної і соціально-психологічної роботи ПвК "Захід" підполковник Олег Печелюлько. – А позаяк ми служимо у Галичині, то і акценти робитимуть на історичних подіях у цих краях". У деяких військових частинах солдати слухатимуть розповідь про День Соборності і Свободи не у народознавчих світлицях, а відвідають місцеві музеї. Наприклад, військовослужбовці окремого полку зв'язку повітряного об'єднання разом із заступником командира полку з виховної роботи підполковником Василем Лилаком відвідають історичний музей міста та музей військового однострою. Там вони дізнаються більше про Злуку західних та східних земель України.

...18 жовтня 1918 року Австро-угорський імператор Карл І видав Маніфест про перетворення країни у федеративну державу. Коронні землі отримали право створити свої представницькі органи – Національні ради. Тож вже 18 жовтня у Львові відбулись Збори усіх українських послів Австрійського парламенту, Галицького і Буковинського Сеймів та представників від усіх політичних партій, духовенства і студентства, на яких було обрано Українську національну раду на чолі з Євгеном Петрушевичем і проголошено, що Галичина, Північна Буковина і Закарпаття утворюють Українську державу. Щоправда, ще у складі Австро-Угорської монархії. Делегація Української національної ради виїхала до Відня для переговорів з австрійською владою. До речі, інші поневолені народи монархії Габсбургів діяли рішучіше – у жовтні-листопаді 1918 року проголосили незалежність Угорщина, Чехословаччина, Польща і Сербо-Хорвато-Словенська держава.

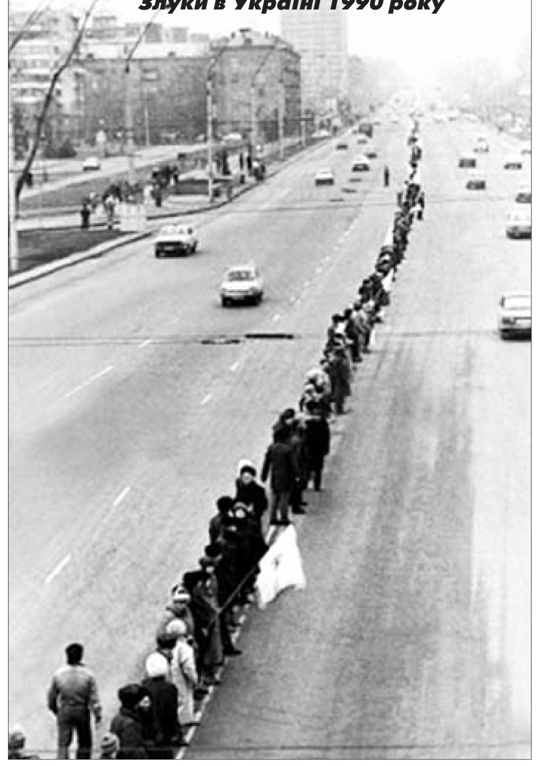
"Активно готувались до захоплення влади у Галичині поляки, які вважали цей край своєю історичною територією, – цитує підготовлену розповідь підполковник Олег Печелюлько. – Були призначені генеральний комісар Галичини – князь Чарторийський і військові коменданти Галичини і Львова – генерали Пухальський і Ламезан. На 1 листопада призначалось офіційне передання влади в усій Галичині полякам, проте у ніч на 1 листопада їх випередив Центральний військовий комітет, створений у вересні з офіцерів-українців австро-угорської армії на чолі із сотником Дмитром Вітовським – близько 2 тисяч вояків до ранку зайняли усі найважливіші стратегічні пункти міста – пошту, телеграф, військові казарми, будинок Сейму, банки тощо, над ратушею замайорів синьо-жовтий прапор. Боротьба охопила увесь край. На засіданні Української національної ради 9 листопада 1918 року визначили назву Української держави – Західноукраїнська Народна Республіка (ЗУНР). Під тиском переважаючих польських сил 22 листопада українське військо і державні органи залишили Львів – державні установи переїхали спершу до Тернополя, а на початку січня 1919 року – до Станислава. Полякам, а згодом і румунцям протистояла Українська Галицька армія. УГА утворювали такі війська і служби: піхота, кіннота, артилерія, санітарна і ветеринарна служби, військове судівництво, інтендантура, канцелярська служба. Пізніше було утворено летунський відділ, який очолив син Івана Франка поручник Українських Січових Стрільців Петро Франко. Нині його ім'я носить одна з кращих бригад тактичної авіації Повітряного командування "Захід", яка розташована в Старокостянтинові. Таким чином, галичани створили 120-тисячну дисципліновану і патріотичну армію. У складі УГА було утворено 3 корпуси, кожен з яких поділявся на 4 піхотні бригади (по 5-6 тисяч вояків кожна). При кожній бригаді були полк артилерії, кінні сотні, технічна сотня, сотня зв`язку, допоміжні відділи тощо.

Західноукраїнська республіка активно розвивалась. Однак протистояти більш потужній Польщі ставало все важче і важче. Війна ЗУНР з Польщею продовжувалась, набуваючи усе більшого масштабу. Польщу як розвинутішу державу зі значно більшим економічним і військовим потенціалом, людськими резервами та сильнішою і дієвішою дипломатичною службою підтримували, передусім, США і Франція. За їх сприяння у Польщу була перекинута з Франції сформована і озброєна 70-тисячна армія генерала Галлера, яку польський уряд відразу ж скерував проти ЗУНР. Дипломатичні місії Антанти, які надсилались у Галичину, здебільшого підтримували позицію Польщі. Проблема Східної Галичини неодноразово розглядалась на засіданнях Ради десятьох і Верховної воєнної ради Антанти, на які запрошували польських делегатів або зачитували їх меморандуми. Натомість, українську делегацію не запросили жодного разу – цьому категорично протистояли голова Ради десятьох прем`єр-міністр Франції Жорж Клемансо і голова Верховної воєнної ради французький маршал Фердинанд Фош. Делегації ЗУНР на час засідання Паризької мирної конференції французька влада не видавала візи для в'їзду у країну і протримала її у Відні. Польська влада постійно надсилала до усіх держав Антанти меморандуми і заяви, в яких вказувала на Східну Галичину як історично польську територію, а українців як русинів – етнографічну групу польського народу, і наголошувала на їхній надмірній відсталості для творення власної держави та великій схильності до пробільшовицьких тенденцій.

За таких умов об'єднання ЗУНР і УНР в єдину державу було спробою вирватися із політичного замкненого кола й реалізувати споконвічні мрії українців про возз'єднання. 22 січня 1919 року в Києві на майдані біля Софійського собору був проголошений Акт Злуки Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки в єдину соборну Україну. Державний секретар ЗУНР Цегельський зачитав і передав Винниченку ухвалу Української Національної Ради від 3 січня 1919 р. Представник Директорії виголосив Універсал, у якому зазначалося: ". . . Віднині воєдино зливаються століттями відірвані одна від одної частини єдиної України, Західноукраїнська Народна Республіка (Галичина, Буковина й Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які вмирали кращі сини України.

Живий ланцюг з нагоди Злуки в Україні 1990 року

Віднині є єдина незалежна УНР. Віднині український народ, увільнений могутнім поривом своїх власних сил, має тепер змогу з'єднати всі спроби своїх синів для утворення нероздільної незалежної української держави на добро і щастя робочого люду".

Відповідно до закону "Про форми влади в Україні ", ЗУНР здобула назву Західної області Української Народної Республіки (ЗО УНР) і повну автономію. Золотого лева на прапорі ЗУНР було замінено єдиним державним гербом – тризубом. До скликання Установчих зборів єдиної України ЗУНР і УНР продовжували утримувати власні уряди, армії та законодавчі органи.

Сам факт проголошення об'єднання ЗУНР і УНР мав величезне морально-політичне значення. Він підтверджував прагнення українського народу жити в незалежній і соборній Українській державі.

Об'єднання мало і практично-політичний аспект, адже обидві держави потребували концентрації збройних сил та взаємної допомоги для захисту своїх територій від іноземного військового втручання, яке на той час набуло форми агресії.

Коли у лютому 1919 року українська армія перейшла у контрнаступ і змусила поляків відступити, з Парижа командувачу УГА і урядові ЗУНР відразу ж була надіслана телеграма з вимогою-ультиматумом негайно припинити військові дії і чекати на нову комісію Антанти. Прибувши, вона дійшла висновків знову на користь польської сторони. У той час польські збройні сили отримали змогу перегрупуватись і поповнитись, відтак, зупинили український наступ. У травні Румунія за підтримки Франції почала окупацію Покуття.

25 червня Верховна воєнна рада Антанти з метою "убезпечити мирне населення і майно Східної Галичини від більшовицьких банд" прийняла рішення уповноважити збройні сили Польської республіки зайняти усю Галичину. Державний секретар США Лансінг мотивував це тим, що українське населення краю на 60 відсотків неписемне, тож не здатне до державотворення, а тому спершу повинне "дозріти до автономії" у складі Польщі. Хвиля протестів по усій Східній Галичині та протести делегацій ЗУНР і УНР у Парижі не вплинули на позицію Антанти.

Врешті, 14 березня 1923 року Рада послів Антанти у Парижі прийняла рішення визнати Східну Галичину без жодних застережень частиною Польщі. У травні 1923 р. Президент Євген Петрушевич розпустив еміграційний уряд та усі інші органи та установи, а також дипломатичні представництва і місії ЗУНР. Зрозумівши хибність беззастережної, сліпої віри влади ЗУНР у справедливість і демократизм західних держав, у виступі на засіданні Ліги Націй у 1923 році Євген Петрушевич виголосив: "Самими голослівними заявами і протестами, самим пасивним чеканням на ласку світу український нарід нічого не осягне, коли не докаже своєї волі до державної незалежності активною боротьбою".

Владислав Назаркевич.

КООПЕРАЦІЯ

Норвегия и Нидерланды нашли способ сэкономить на F-35

Министерства обороны Нидерландов и Норвегии начали переговоры о совместном обслуживании и модернизации истребителей F-35 Lightning II, сообщает Defense News. Кроме того, эти государства намерены проводить и совместную подготовку пилотов новых самолетов. Подобная мера, как ожидается, позволит сократить расходы на содержание истребителей. Норвегия планирует приобрести 48 F-35, а Нидерланды – 85 таких самолетов, которые должны будут заменить устаревшие истребители F-16 Fighting Falcon.

К программе совместного обслуживания F-35 и подготовки пилотов может присоединиться и Дания, которой уже направлено письмо с предложением кооперации. Не исключено, что программой заинтересуются и другие страны Европы, запланировавшие приобретение американских истребителей. В частности, интерес к проекту проявляют Италия и Турция, планирующие купить 131 и 116 F-35 соответственно. Новая программа будет основана на уже действующем проекте военного сотрудничества.

В настоящее время Бельгия, Дания, Португалия, Нидерланды и Норвегия реализуют программу совместного обслуживания истребителей F-16. В рамках этого проекта министерства обороны перечисленных стран ведут совместную закупку запчастей и модернизацию самолетов, а также подготовку пилотов.

Разработкой и производством истребителей F-35 занимается американская компания Lockheed Martin. В общей сложности планируется выпустить около 3,1 тысячи новых истребителей, 2473 из которых примут на вооружение ВВС, ВМС и Морская пехота США. Из европейских стран американские боевые самолеты намерены приобрести Великобритания, Италия, Нидерланды, Дания и Норвегия.

НА ДООПРАЮВАННЯ

Палубные F-35 оказались неспособными садиться на авианосцы

Палубная версия американского истребителя F-35 Lightning II оказалась неспособной выполнять посадку на палубу авианосца, пишет The Daily Telegraph со ссылкой на отчет Пентагона.

Дело в том, что у F-35C выпускной посадочный крюк расположен слишком близко к шасси, из-за чего пилот при посадке не всегда сможет выполнить зацеп за тросы аэрофинишера. Согласно отчету, F-35C приняли участие в восьми испытательных посадках на взлетно-посадочную полосу, имитирующую палубу авианосца. Ни одно из этих испытаний не было успешным.

В отчете Пентагона указывается также, что F-35C не сможет осуществлять запуски ракет AIM-132 ASRAAM, используемых британскими ВВС. Кроме того, американское министерство обороны высказало предположение, что F-35C не адаптирован для оказания поддержки с воздуха – одной из основных задач, выполняемых палубной авиацией. При этом отмечается, что есть несколько параметров, по которым испытания палубной версии F-35 еще не проводились, а значит и здесь могут быть обнаружены какие-либо неполадки.

НА ОЗБРОЄННЯ

Южная Корея объявит тендер на поставку ударных вертолетов

Управление военных закупок (DAPA) Южной Кореи в ближайшее время объявит тендер AH-X на поставку 36 ударных вертолетов, сообщает Aviation Week. Какую именно сумму корейские военные намерены потратить на новую технику, пока не известно. Заявки на участие в тендере будут приниматься до 10 мая 2012 года. Какие компании получат приглашение к участию в конкурсе, также пока не известно.

Наиболее вероятными участниками южнокорейского тендера считаются американские компании Boeing, Bell Helicopter, европейский консорциум Eurocopter и итальянская AgustaWestland. Они выставят на конкурс ударные вертолеты AH-64D Apache Block III, AH-1Z Viper, Tiger и T129 ATAK соответственно. Следует отметить, что AH-1Z, глубокая модернизация AH-1 Cobra, будет принимать участие в международном тендере впервые.

Между тем, Южная Корея намерена разработать собственный ударный вертолет. В середине июля 2011 года военное ведомство подвело итоги тендера на создание вертолета KAH. Победителем в конкурсе стала компания Korea Aerospace Industries, получившая контракт стоимостью 19,2 миллиарда вон (18,2 миллиона долларов). По предварительным данным, разработка KAH завершится в 2018 году.

ВИПРОБУВАННЯ

Иран вооружился новыми бронетранспортерами

Корпус стражей исламской революции Ирана провел успешные испытания новых бронетранспортеров Sheni-dar и Sarir. Об этом, как сообщает портал Army Recognition, заявил командующий КСИР Абдолла Араки (Abdollah Araqi). По его словам, эта техника разработана иранскими специалистами и полностью выпускается на предприятиях Ирана. Испытания бронетранспортеров, признанные успешными, прошли в ходе военных учений Shohaday-e Vahdat.

Араки не назвал технические характеристики новых машин. Известно, что Sheni-dar базируется на гусеничной платформе и оснащен броней от малокалиберного оружия и осколков. Машина также оснащена двумя перископами для осуществления наблюдения в дневное время суток. Погрузка и выгрузка бойцов осуществляется через дверь, установленную в задней части Sheni-dar.

В свою очередь, Sarir базируется на колесной платформе. Машина оснащена башней, на которой установлены пулеметы калибра 14,5 и 7,62 миллиметра. Относительно бронирования этого бронетранспортера также пока ничего не известно.

ТВАРИНИ-"ТРАЛЬЩИКИ"

Бойові дельфіни США у протистоянні з Іраном

США використовуватимуть в Ормузькій протоці бойових дельфінів. Зокрема, для розмінування акваторії. Про це пише Milpages. "Американський флот вже має успішний досвід застосування цих тварин під час попередніх кампаній, – розповів колишній командувач 5-го флоту адмірал Тім Кітінг. – Дельфіни завдяки природнім гідролокаційним здібностям можуть ідентифікувати кулю, меншу в діаметрі за 10 см, з відстані майже 400 метрів навіть із закритими очима. Вони бездоганні "тральщики". До того ж завжди повертаються до своїх тренерів".

КОНТРАКТИ

Израиль отказался продавать ОАЭ беспилотники Dominator

Министерство обороны Израиля заблокировало сделку по поставке Объединенным Арабским Эмиратам беспилотных летательных аппаратов Dominator XP, сообщает Flightglobal. Израильская компания Aeronautics Defense Systems, производящая эти беспилотники, причину запрета не раскрывает. Министерство обороны Израиля также не разглашает, почему была заблокирована поставка Dominator XP ОАЭ.

В свою очередь, ОАЭ объявили, что перечислили Израилю аванс за беспилотники, а поставка аппаратов должна была начаться в ближайшее время. Когда именно была заключена сделка с ОАЭ, пока не известно. В июле 2011 года ADS объявила, что заключила первый экспортный контракт на поставку Dominator XP, экспорт которого был разрешен в мае прошлого года. Ни название страны-покупателя, ни сумма сделки не раскрываются.

Dominator XP создан на базе двухдвигательного четырехместного пассажирского самолета Diamond DA42. Аппарат способен развивать скорость до 350 километров в час, а продолжительность его полета составляет 28 часов. Максимальная высота полета Dominator XP составляет 9,2 тысячи метров. Аппарат способен принимать на борт полезную нагрузку массой до 300 килограммов.

Следует отметить, что в последнее время Израиль начал более жестко регулировать свою экспортную политику. В середине декабря 2011 года израильское правительство заблокировало сделку с Турцией на поставку разведывательных систем Lorop для ВВС. По данным министерства обороны Израиля, назначенное к поставке оборудование является одним из самых высокотехнологичных образцов израильской оборонной продукции.

АВІАПОДІЯ

Истребители Франции и Саудовской Аравии столкнулись в воздухе

Истребители ВВС Франции и Саудовской Аравии столкнулись в воздухе, когда выполняли совместный учебно-тренировочный полет над аравийской территорией, сообщает Agence France-Presse со ссылкой на представителя министерства обороны Саудовской Аравии. В ходе инцидента никто не пострадал.

Во время тренировочного полета столкнулись двухместный истребитель Mirage французских ВВС и F-15 ВВС Саудовской Аравии.

Все три летчика катапультировались и были эвакуированы в ходе поисково-спасательной операции. По факту произошедшего начато расследование.

Сторінку підготував Олександр Олехнович.

ПАМ'ЯТАЄМО

На ДП "ВО "Київприлад" відкрили космічний меморіал

12 січня 2012 року, в 105-й день народження Сергія Павловича Корольова, на території Державного підприємства "ВО "Київприлад" відбулося відкриття космічного меморіалу, присвяченого видатному Головному конструктору ракетно-космічної техніки.

Вибір постаті Сергія Павловича Корольова як символу підприємства не випадковий. Адже саме він під час свого візиту в Київ у 1963 році визначив подальший "космічний" напрям роботи підприємства "Київприлад".

збереження пам'яті про видатного співвітчизника, творця ракетно-космічних шедеврів – Сергія Павловича Корольова. Юрій Алексєєв відзначив вагомий внесок, який здійснює "Київприлад" у виготовлення сучасних російських

Поруч з бюстом С. Корольова встановлено космічний апарат "Зеніт-4 МК", який було обладнано апаратурою виробництва "Київприлад".

Працівників підприємства з визначною подією привітали Голова Київської міської державної адміністрації О. Попов, Голова ДКА України Ю. Алексєєв, Міністр загального машинобудування СРСР у 1983-1988 роках О. Бакланов, тимчасово Повірений в справах Російської Федерації в Україні А. Воробйов, заступник Генерального директора ЗАТ "ЗЕМ" РКК "Енергія" ім. С.П. Корольова (РФ) М. Петров, льотчик-космонавт Л. Каденюк, двоюрідна племінниця Корольова О. Зенченко-Зражевська.

В своєму вітальному слові Голова ДКА України подякував працівникам підприємства за

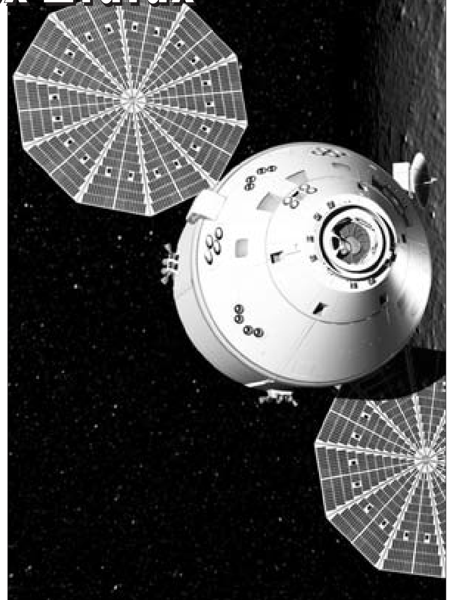
та українських ракетно-космічних комплексів, зокрема створення апаратури: для космічних кораблів "Союз-ТМ", "Прогрес-М", ракет-носіїв "Протон"; для наземних стартових комплексів РН "Зеніт", "Таурус-2", "Циклон-4".

"В непрості роки становлення нашої держави ви змогли не тільки зберегти свій виробничий потенціал, але й розширити можливості підприємства, забезпечивши конкурентноспроможність продукції підприємства на світовому ринку", – зазначив Голова ДКА України.

Почесні гості відвідали виробничі цехи ВО "Київприлад", де генеральний директор О. Осадчий розповів про сучасну та перспективну продукцію підприємства для потреб космічної галузі та народного господарства.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

КА "Орион" будет представлен публике в трех штатах

Космическая капсула "Орион", которая через несколько лет должна обеспечить доставку космонавтов в далекий космос, будет доступна для публики в январе и феврале этого года, сообщает inFuture.ru.

Как сообщают представители Американского агентства аэронавтики NASA, совсем скоро космическую капсулу "Орион" нового поколения можно будет увидеть вживую в трех разных штатах.

С 23 по 25 января КА "Орион" будет представлен в Научном музее в Оклахоме. С 27 по 29 января капсулу можно будет созерцать в Victory Park и в Центре американских авиалиний (American Airlines Center) в Далласе. А с 31 января по 2 февраля "Орион" можно будет увидеть в Американском космическом центре в Хантсвилле (Алабама). Там же будет дана и пресс-конференция, посвященная окончанию полного объема испытаний космической капсулы.

НА ОРБІТУ

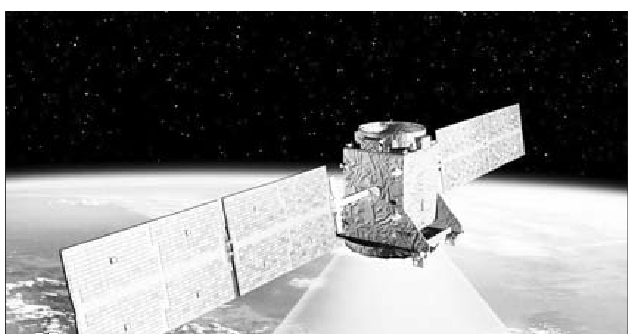
Перший пуск ракети-носія Vega призначено на 9 лютого

Компанія Arianespace назвала дату першого пуску європейської ракети-носія легкого класу Vega – 9 лютого. Пуск ракети-носія повинен відбутися зі стартового комплексу на космодромі Куру у Французькій Гвіані, передають "Новини космонавтики".

Як повідомлялося раніше, підрядниками в проекті Vega виступають ДП "Конструкторське бюро "Південне" імені М.К.Янгеля" та ДП "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод" імені О.М.Макарова", які розробили і виготовляють двигун четвертого ступеня ракети-носія.

ПЕРСПЕКТИВА

Казахстан планирует запустить спутник KazSat-3 в 2014 году

Казахстан планирует запустить спутник KazSat-3 в 2014году, сообщает Национальное космическое агентство страны (Казкосмос).

Напомним, 16 июля 2011 г. с космодрома Байконур успешно произведен запуск национального геостационарного спутника связи и вещания KazSat-2, который прошел летно-конструкторские и зачетные испытания. 25 ноября 2011 г. космический аппарат был принят в штатную эксплуатацию.

В настоящее время осуществляется разработка эскизного проекта космического аппарата KazSat-3, ввод в штатную эксплуатацию спутника запланирован на 2014 год.

В I полугодии 2012-го г. будет введен в эксплуатацию резервный наземный комплекс управления космическими аппаратами и системы мониторинга связи. В настоящее время осуществляется монтаж оборудования. В 2013-2014 гг. планируется ввести космическую систему дистанционного зондирования Земли, сборочно-испытательный комплекс космических аппаратов. Также предусмотрено строительство космического ракетного комплекса Байтерек на космодроме Байконур при участии российской стороны.

В декабре 2011 г. проведены приемочные испытания мобильной и региональной дифференциальных станций в рамках проекта по созданию наземной инфраструктуры системы высокоточной спутниковой навигации Казахстана. В ближайшее время запланирован ввод в эксплуатацию 10 дифференциальных станций в Акмолинской и Алма-Атинской областях. Вместе с тем, Казахстан участвует в проекте коммерческого использования ракеты-носителя "Днепр".

Реализация новых космических проектов в Казахстане призвана удовлетворить потребность в различных услугах, в частности – в услугах связи, систем дистанционного зондирования Земли и систем высокоточной спутниковой навигации, а также создать конкурентоспособную космическую отрасль как наукоемкий и высокотехнологичный сектор экономики, передает РБК.

НА ГРАНІ ФОЛУ

Вирус "слил" информацию с компьютера японского космического агентства

Один из компьютеров японского аэрокосмического агентства JAXA оказался заражен вирусом, произошла утечка данных, в частности, о японском космическом грузовом корабле HTV, сообщает пресс-служба агентства.

"Агентство JAXA обнаружило, что один из компьютеров, использовавшийся нашим сотрудником, был заражен компьютерным вирусом, и информация, хранившаяся на нем, а также системные данные, доступные с него, "утекли" наружу", – говорится в сообщении.

Поскольку этот сотрудник имел отношение к разработке грузового космического корабля HTV, запуск которого запланирован на июнь 2012 года, в чужие руки, помимо паролей и электронных адресов, сохраненных на этом компьютере, могли попасть данные о спецификациях и операциях с кораблем.

В сообщении отмечается, что еще в августе 2011 года на этом же компьютере был обнаружен вирус, который был успешно удален, однако вычислительная машина была оставлена под наблюдением. 6 января, на нем были обнаружены признаки деятельности другого вируса, который собирал информацию.

После этого все пароли ко всем доступным с этого компьютера системам были сменены, специалисты агентства изучают возможный ущерб от этого инцидента, сообщает РИА "Новости".

Сторінку підготував Віктор Гедз.

Семеро смелых

В героическую историю Военно-Воздушных Сил СССР вошел бой семи советских истребителей с двадцатью пятью фашистскими самолетами. В этом году подвигу летчиков исполняется 70 лет.

Разгром гитлеровцев под Москвой похоронил миф о непобедимости немецко-фашистских армий и сорвал все планы "молниеносной войны". Советские войска отбросили немцев на Запад. К концу февраля 1942 года на Юго-Западном фронте как в воздухе, так и на земле завязались ожесточенные бои. К марту советские авиаполки начали получать больше новых самолетов. Однако количественное превосходство, и притом значительное, за немецкой авиацией еще сохранялось. Но по мере того, как советские летчики осваивали машины и в воздушных боях убеждались в их превосходстве, совершался перелом в сознании и настрое летного состава. Их не страшила фашистская армада.

"Десятого марта 1942 года была получена телеграмма, в которой говорилось, что накануне 7 наших летчиков на истребителях Як-1 выиграли воздушное сражение в бою против 25 самолетов противника.., – вспоминал позже в своей книге известный авиаконструктор Александр Яковлев.

Б. Еремин.

Д. Король.

Это событие обсуждалось в Государственном Комитете Обороны, и было дано указание широко популяризировать подвиг летчиков. То, что произошло в этом бою, даже сейчас, много лет спустя, представляет такой интерес, что я позволю себе привести несколько цитат из опубликованной в газете "Красная звезда" 12 марта 1942 года статьи командира эскадрильи Бориса Еремина "7 против 25".

"Наша эскадрилья прикрывала наступающие пехотные подразделения юго-восточнее Харькова от вражеской авиации. Впереди была моя машина, слева шел лейтенант Скотной, справа – капитан Запрягаев. Сзади на одном фланге держались машины лейтенанта Мартынова и старшего сержанта Короля, на другом – машины лейтенантов Седова и Соломатина… Первым заметил вражеские самолеты В.Скотной. Это было 9 марта, ровно в 13 часов. Он подал сигнал, я оглянулся. Примерно на дистанции 400-500 метров от нас, на высоте двух километров шли шесть "Юнкерсов-87", один "Юнкерс-88" и восемнадцать "Мессершмиттов-109". Мы решили атаковать превосходящего нас численностью противника и первыми врезаться в его строй. Эскадрилья вступила в бой с бомбардировщиками. Лейтенант М.Седов, наметив один корабль врага, шел ему прямо в лоб, и, казалось, вот-вот врежется в него. Но Седов на близкой дистанции выпустил один за другим шесть реактивных снарядов и прямым попаданием сбил Ju-87. Кувыркаясь, вражеский самолет врезался в землю. Это сразу внесло разлад в действия бомбардировщиков. Они рассыпались и, набрав скорость, повернули назад… Но тут в бой вступили все 18 Ме-109, а нас всего семеро. Мы не отступили и приняли бой. С первой же атаки мне удалось поджечь вражеский самолет, и он свалился на землю пылающим факелом. Почти одновременно лейтенант А.Соломатин зажег второй "Мессершмитт", третий сбил лейтенант А.Мартынов, четвертый поджег старший сержант Д.Король… 7 победили 25. Это убеждает нас в том, что наши летчики и наши машины лучше немецких. Это доказывает, что в любом воздушном бою нужно навязывать противнику свою волю, не ждать его нападения, а первому нападать и истреблять его".

И. Запрягаев.

А. Мартынов.

Кем же были эти семь не известных до этого времени героев, которые сбили семь и обратили в бегство восемнадцать вражеских самолетов, не потеряв при этом ни одного своего, и как сложились их судьбы? Капитан Борис Еремин в военную авиацию пришел по комсомольской путевке. Сражался в небе Сталинграда, над Донбассом, Крымом, Будапештом. Летал на "Яках", подаренных ему колхозником Ф.Головатым. Первый самолет – передан в краеведческий музей города Саратова. Второй – хранился в музее ОКБ А.Яковлева. Всего летчик совершил 342 боевых вылета. Проведя 70 воздушных боев, сбил лично 8 и в группе 15 самолетов противника. После войны учился в Военной академии Генерального штаба, до 1975 года служил на различных командных должностях в ВВС СССР. С 1965 года был начальником службы безопасности полетов ВВС. Длительное время возглавлял Качинское высшее военное авиационное училище, которое когда-то окончил сам. Герой Советского Союза, генерал-лейтенант авиации. Умер 4 апреля 2005 года.

М. Седов.

В. Скотной.

Лейтенант Михаил Седов до своего увлечения авиацией работал мастером механосборочного цеха Московского автозавода. Потом работал в авиационном училище инструктором и в первый месяц войны прибыл на фронт. В мае сорок второго года погиб в воздушном бою. Лейтенант Василий Скотной – бывший рабочий Луганского паровозостроительного завода – тоже погиб в 1942-м. В том же году, в начале июня, на харьковском направлении, в районе Барвенковского выступа произвел посадку на фюзеляж тяжелораненый старший сержант Дмитрий Король. Он умер в кабине своего "Яка" сразу после приземления. Через год, в мае сорок третьего, погиб Герой Советского Союза Алексей Соломатин. Это было уже во время боев за Донбасс. Капитан Иван Запрягаев – опытный летчик, воевал с первых дней войны, сбил 11 самолетов, погиб незадолго до победы. Лейтенант Александр Мартынов в прошлом тоже летчик-инструктор. В боях был ранен, но уцелел. Стал Героем Советского Союза и после войны еще долго служил в ВВС на различных должностях. Умер в 1980 году.

А. Соломатин.

Підготувала Вероніка Дернова.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

30 січня – 5 лютого

30 січня 1872 р. *народився творець ранцевого парашута Г.Є.Котельников.*

30 січня 1931 р. *здійснив перший політ літаючий човен МДР-2 (АНТ-8), екіпаж С.Т.Рибальчука.*

30 січня 1944 р. *здійснив перший політ винищувач "Ла-5 – еталон 1944" (прототип Ла-7), Г.М.Шиянов.*

30 січня 1946 р. *народився військовий льотчик, заступник командувача з БП і ВУЗ 17-ї ПА (1989-1992) О.Л.Ковальов.*

30 січня 1949 р. *народився начальник Генерального штабу ЗС України (1996-1998), директор Департаменту воєнної політики та стратегічного планування МО України О.І.Затинайко.*

30 січня 1955 р. *народився начальник Адміністративного управління Генерального штабу ЗС України Л.Л.Вержбицький.*

30 січня 1960 р. *народився директор Департаменту преси та зв'язків із ЗМІ МО України О.М.Клубань.*

31 січня 1915 р. *народився головний інженер 43-ї Повітряної армії Дальньої авіації (1953-1960), заступник Командувача 43-ї Ракетної армії РВСП (1960-1962) В.П.Слізнєв.*

31 січня 1930 р. *здійснив перший політ літак-розвідник АНТ-10 (Р-7), М.М.Громов.*

31 січня 1944 р. *народився голова правління, Президент ВАТ "ЧеЗаРа" К.І.Колесник.*

31 січня 1966 р. *здійснено запуск АМС "Луна-9", яка вперше в світі здійснила м'яку посадку на Місяць і передала на Землю зображення місячної поверхні.*

1 лютого 1922 р. *народилася ветеран ВВв, почесний солдат Військ ППО ПС України, Герой Радянського Союзу М.К.Байда.*

1 лютого 1924 р. *здійснив перший політ перший радянський пасажирський літак АК-1 конструкції В.Л.Александрова, В.В.Калініна і О.М.Чорьомухіна, О.І.Томашевський.*

1 лютого 1928 р. *відкрилася перша в Україні міжнародна авіалінія Харків – Баку – Пехлеві (Іран).*

1 лютого 1935 р. *народився військовий льотчик, інструктор-космонавт-випробувач, двічі Герой Радянського Союзу В.В.Аксьонов.*

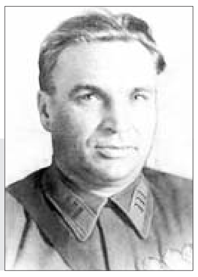
1 лютого 1946 р. *народився директор ДП МО України "Балаклійський ремонтний завод" В.В.Стрельченко.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

30 січня – 5 лютого

1 лютого 1956 р. *народився Генеральний конструктор, керівник ДП "Івченко-Прогрес" І.Ф.Кравченко.*

2 лютого 1904 р. *народився льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу В.П.Чкалов.*

2 лютого 1921 р. *народився льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу В.М.Махалін. Учасник бойових дій у Кореї. Провів випробування винищувачів Т-3, С-2 (Су-7). Першим у СРСР на літаку С-1 досяг швидкості, яка перевищила 2000 км/год (2070 км/год).*

2 лютого 1937 р. *народився заслужений льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу М.С.Дексбах. 18 листопада 1972 р. вперше в СРСР здійснив посадку літак (Як-36М) на палубу корабля (ПКР "Москва"). Випробовував Як-18ПС, Як-18Т, Як-28, Як-36МУ (Як-38У), Як-40, Як-42.*

2 лютого 1964 р. *народився бортрадист-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова О.І.Кострикін.*

2 лютого 1967 р. *організовано дирекцію ДП "Чернігівський радіоприладний завод", на базі якого створено ВАТ "ЧеЗаРа".*

3 лютого 1926 р. *здійснив перший політ літак БІЧ-3 конструкції Б.І.Черановського, Б.М.Кудрін. Машина стала першим радянським літаком, створеним за схемою "літаюче крило".*

3 лютого 1942 р. *народився заслужений військовий льотчик, маршал авіації, останній Міністр оборони СРСР Є.І.Шапошніков. З 1979 по 1982 рік був заступником командувача ВПС Прикарпатського ВО, в 1985-1987 рр. – командувач ВПС Одеського ВО.*

3 лютого 1963 р. *народився начальник Центру медичної реабілітації санаторного лікування та спеціального підготовки о/с Повітряних та Військово-Морських Сил ЗС України "Судак" В.П.Яцик.*

3 лютого 1966 р. *відкрилася перша міжнародна вантажна авіалінія Москва – Рига – Париж на Ан-12 з АІ-20.*

4 лютого 1899 р. *народився авіаконструктор В.Ф.Болховитінов.*

4 лютого 1939 р. *народився Головнокомандувач Військ ППО об'єднаних Збройних Сил держав-учасниць СНД (1992) В.О.Прудніков.*

4 лютого 1947 р. *народився начальник Житомирського військового інституту імені С.П.Корольова Національного авіаційного університету М.Ф.Пічугін (2004-2011).*

5 лютого 1918 р. *народився конструктор балістичних ракет і КА КБ "Південне" М.О.Жаріков.*

5 лютого 1962 р. *прийнято на озброєння комплекс перехоплення Су-11-8М у складі винищувача Су-11 (Т-47), РЛС наведення РП-11 і ракети Р-8М.*

5 лютого 2001 р. *у Вінниці на території ВМЦ відкрився Центр аерокосмічної медицини.*

Дроздов Сергій Валерійович. Народився 8 лютого 1975 року в місті Сніжному Донецької області.

В 1992 році закінчив середню школу із золотою медаллю. За програмою Луганського ВВАУШ закінчив, знову ж таки із золотою медаллю, Харківський інститут льотчиків ВПС України. У подальшому проходив службу на посадах штурмана корабля та штурмана авіаційного загону. У 2001-2003 роках навчався в Національній академії оборони України, яку закінчив з відзнакою. Сьогодні Сергій Дроздов проходить службу як старший штурман – інспектор військової частини, що дислокується у місті Бориспіль.

Майор, військовий штурман першого класу. Загальний наліт складає 1270 годин, засвоїв Ан-24, Ан-26, Ан-30, Іл-76.

Это многих славных путь

Всем тем, кто, не жалея времени и сил, нервов и здоровья, выполнял свой почётный долг по защите Отечества, проходя службу в 25-м гвардейском полку, кто отдал жизни за наше мирное сегодня посвящается...

История 25-го гвардейского полка (25-ая Московская транспортная бригада Воздушных Сил Вооруженных Сил Украины) неразрывно связана с историей и повседневной жизнью нашей страны. Была ли это Великая Отечественная война или оказание помощи жертвам землетрясений, чехословацкие события или война в Афганистане, каждый раз авиаторы отвечали: "Есть!" и с честью выполняли поставленное задание.

Не так давно мы отметили 70-летие этой славной авиационной части. За эти годы на долю полка выпало столько испытаний, сколько, наверное, хватит на историю целой армии.

Формирование полка началось в конце ноября 1941 года при 29-м запасном авиационном полке в городе Алатырь Чувашской АССР. Основным ядром полка стали летчики Октябрьского аэроклуба города Москвы, эвакуировавшегося на восток. Остальной личный состав прибывал из отдела кадров Московского военного округа и 29-го запасного авиационного полка.

Первые два По-2 полк получил в начале декабря 1941 года, а уже 15 декабря его формирование было закончено. Он полностью был укомплектован личным составом и материальной частью: 21 самолет По-2. Из них 15 прибыли с Казанского авиазавода, а шесть были переданы из 29-го зап, при этом один из них был 1934 года выпуска. Вскоре части было присвоено наименование 709-й ночной бомбардировочный авиационный полк.

Первым командиром полка стал майор М.Хороших – участник войны с белофиннами (награждён орденом Красного Знамени), штаб полка возглавлял капитан В. Хужко, а штурманскую службу -штурман полка капитан А.Морковкин, который уже был награжден орденом Боевого Красного Знамени за героизм, проявленный в борьбе с японцами при Халхин-Голе.

После формирования летный состав полка приступил к отработке техники пилотирования и к ночным полетам (ввиду отсутствия авиабомб не тренировались только в практическом бомбометании). Для отработки отдельных элементов боевого применения полк в полном составе 17 марта 1942 года перебазировался в город Солнечногорск Московской области, совершив при этом перелёт длиной в 800 км, и вошел в состав 3-й бригады резерва Главного командования. Здесь личный состав значительно повысил своё лётное мастерство и восполнил "пробелы" в практическом бомбометании.

20 апреля 1942 года из Солнечногорска полк в полном составе перелетел в Воронеж в состав действующей армии: приказом Командующего ВВС юго-западного фронта полк был включен в состав 28-й Воздушной армии.

Участие полка в Харьковской и Донской операциях (с 11 мая по 23 августа 1942 г.)

8 мая 1942 года полк в составе 21 самолета перелетел на прифронтовой аэродром в село Тиманово Харьковской области (близ города Валуйки):1-я эскадрилья базировалась на аэродроме подскока Портянкино, а 2-я – в Котовке.

Первый боевой вылет – значительная и запоминающаяся дата в жизни каждого лётчика. Ночь с 11 на 12 мая 1942 года стала памятной в истории части: полк начал свою боевую работу нанесением ударов по скоплению войск и техники противника в пункте Терновая и селении Байрак.

К вылету готовятся 18 машин. В 20 часов 30 минут командир 2-й эскадрильи старший лейтенант М. Соколов и штурман эскадрильи младший лейтенант А.Слепцов занимают свои места в кабине самолета и открывают первую страницу в боевой летописи полка… В эту ночь экипажи полка выполнили бомбометание по скоплению войск противника для обеспечения действий 37-й пехотной дивизии, наступление которой планировалось на следующее утро. Поставленная задача была выполнена успешно, и впоследствии командование пехотной дивизии прислало благодарность личному составу.

Нужно было глубоко изучить и хорошо овладеть этим, на первый взгляд, простым самолётом По-2, умело используя его в качестве ночного бомбардировщика. Но в ту ночь немцы, базировавшиеся в Терновой, первыми узнали, что такое работа 709-а ночного бомбардировочного авиационного полка. Всего же в период с 11 мая по 11 июня полком было выполнено 910 боевых вылетов на бомбардировку вражеских позиций и объектов в его тылу в районе Харькова. Кроме того, ряд полётов совершался в интересах ведения воздушной разведки и для десантирования разведгрупп.

19 мая полк понёс первые потери: при взлёте на выполнение боевого задания с площадки Сиротинский, из-за долгого выдерживания самолёта при разбеге, По-2, пилотируемый сержантом Бушуевым, задел за дуло трофейной пушки, пролетел ещё 600 метров и упал. Машина сгорела, Бушуев получил ожоги, а вот стрелок-бомбардир младший сержант Бибиков погиб. Последующие потери не заставили себя долго ждать: уже 25 мая при выполнении полёта на доставку материальных средств для окружённых войск 6-й армии, не вернулся с боевого задания экипаж командира 1-й аэ старшего лейтенанта Бекаревича. 31 мая не вернулся с выполнения воздушной разведки в районе Харькова экипаж старшины Панфёрова, а 4 июня – экипажи заместителя командира 2-й аэ лейтенанта Заплаткина и старшины Дунина.

За первый месяц боевой работы 23 человека из состава полка получили ордена СССР (8 – орден Красного Знамени и 15 – орден Красной Звезды). Но война продолжалась, и уже с 15 июня полк приступил к выполнению нового задания – транспортировке горючего и боеприпасов частям 6-й армии.

13 июня полк чуть было не потерял своего командира – майора М.Хороших: его самолёт был атакован вражеским истребителем. При попытке оторваться от врага, По-2 столкнулся с землёй. Однако лётчик отделался небольшими ушибами. Потом схожие происшествия случались с лётчиками полка неоднократно, но исход их был не всегда таким благоприятным. Хватало происшествий и из другой области: ошибок пилотов и неисправностей техники. Так, 31 июля у самолёта, пилотируемого командиром звена старшиной Горшковым, в воздухе оторвался винт. Экипаж выполнил успешную посадку. А шестого августа при ночном взлёте при соблюдении всех мер маскировки самолёт лейтенанта Потапова столкнулся на взлётной полосе с лошадью. Самолёт пришлось поставить на ремонт.

Продолжение следует.

Сергій Дроздов.

НОВОВВЕДЕННЯ

Депутати хочуть дозволити ходити в дитсадки дітям, яким не зробили обов’язкові щеплення

Днями, як повідомляє “Сегодня”, Верховна Рада ухвалила в першому читанні законопроект, що відміняє заборону на відвідини дитячих установ малятами, які своєчасно не отримали профілактичні щеплення (хоча вони залишаються обов’язковими).

Замість заборони автор законопроекту голова Комітету ВР із питань охорони здоров’я Тетяна Бахтєєва пропонує ввести норму, яка дозволить тимчасово обмежити відвідини не щепленими дітьми садків в період неблагополучної епідемічної ситуації (неблагополучність епідситуації визначає територіальна СЕС, що отримує та обробляє інформацію із захворюваності на інфекційні хвороби, проти яких в Україні проводиться вакцинація за віком. Наявність в організованому колективі випадку захворювання на кір, дифтерію, поліомієліт, краснуху, епідемічний паротит, кашлюк, туберкульоз та гепатит В варто вважати погіршенням епідемічної ситуації).

Нагадаємо, що обов’язковими є щеплення від туберкульозу, поліомієліту, кору, краснухи, дифтерії, кашлюку тощо.

У комітеті, що розробив даний законопроект, запевняють, що епідеміями в країні подібне рішення не загрожує. “Через потенційну загрозу захворювання ми не можемо забороняти відвідувати дитсадки і нормально розвиватися дітям, яким не зробили щеплення. Це загальноєвропейська практика”, – говорить заступник глави комітету Віктор Корж.

Натомість, педіатри вважають, що нам ще рано копіювати Європу. “Там проводять щеплення в обов’язковому порядку. Одиниці дітей без щеплень, і їм можуть дозволяти ходити в садочки, адже епідемія через них не почнеться”, – зазначають вони. А ось батьки радіють: адже торік вони виявилися заручниками ситуації, коли вакцин в поліклініках не було, а без щеплень дітей не брали в сади.

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ

Погода в домі

Сьогодні власників будинків і квартир мало хвилює те, якою повинна бути температура в квартирі, здебільшого основна увага приділяється інтер`єру та дизайну житла, адже саме це є показником соціального статусу власників квартири.

Однак не менш важливим чинником, що забезпечує комфортне проживання мешканців квартири, є мікроклімат в приміщенні.

Протягом життя шістдесят відсотків всього часу ми знаходимося в житлових приміщеннях. Беручи цей факт до уваги, медики провели дослідження і виявили те, що наше самопочуття і настрій безпосередньо залежить від мікроклімату в приміщенні. Так само дослідження показали те, якою повинна бути температура в квартирі. Оптимальна температура в житлових приміщеннях повинна триматися в районі +20 – +22 градусів тепла при відносній вологості повітря менше 45-55%. Будь-які відхилення від норми не тільки відчуваються на фізичному рівні, але й можуть призвести до погіршення самопочуття або загострення хронічних захворювань. Особливо це стосується людей похилого віку і маленьких дітей.

Для нормальної життєдіяльності в квартирі, окрім комфортної температури, повинне бути свіже повітря, адже його відсутність може спровокувати головні болі і мляве самопочуття. Аби уникнути цих неприємностей, досить ретельного провітрювання приміщення три рази в день по 15 хвилин.

ЦІКАВО

Втрата пам’яті починається з 45 років

Нове дослідження британських учених виявило, що втрата пам’яті та інших функцій мозку може початися з 45 років – набагато раніше, ніж вважалося дотепер.

У своїй статті в Британському медичному журналі науковці розповіли, що вивчали розумові здібності понад 7 тисяч держслужбовців у Великобританії у віці від 45 до 70 років протягом десяти років.

Дослідження показало, що у віці від 45 до 49 років відбувається невелике, але явне зниження низки функцій мозку: пам’яті, мислення і сприйняття. Раніше більшість досліджень виникнення недоумства проводилися за участю людей старше 60 років.

БІОРИТМИ

Поспішай повільно!

Під пресингом щоденного поспіху перебуває не тільки наша свідомість, організм страждає навіть на клітинному рівні. Чи можна перемогти в нескінченній гонці і, якщо так, то якою ціною? Що відбувається з організмом людини, яка вимушена постійно поспішати?

Наші біоритми формувалися століттями – як реакція на природну зміну зими і літа, дня і ночі.

В організмі сучасної людини діють два типи біологічного годинника. Перший працює відповідно до природних ритмів, визначаючи цикли вироблення гормонів, оновлення клітин і функціонування органів. Другий (локалізований в корі головного мозку) дозволяє нам погоджувати свій час з соціальними сигналами, будь то дзвінок будильника або початок ділової зустрічі. Саме другий “годинник” впливає на наше життя сильніше, ніж довгота дня або коливання температури. Тому нерідко ми живемо швидше, ніж передбачено природою, щоб не відстати від темпу сучасного життя. Але наш організм, як зазначає zhinka.info, за нами не встигає.

З погляду фізіології жити всупереч природним ритмам однозначно шкідливо. Біоритми живих організмів формувалися мільйони років як адаптивна реакція на зовнішні зміни – зміну зими і літа, дня і ночі. А колосальне зрушення в нашому способі життя відбулося в останні півстоліття.

У нас просто немає фізіологічних ресурсів, щоб забезпечити нормальне існування в такому режимі. Результат – ожиріння, гіпертонія, нервові розлади, діабет. Причини цих і інших проблем медики бачать в розсинхронізації з природним ритмом.

Гранична інформаційна насиченість теж позначається на нашому самопочутті. Ніяких захисних бар`єрів не залишилося: телефонний дзвінок може застати нас за кермом, в магазині або під час сексу.

Радіо, телебачення, інтернет обрушують потоки нової інформації, а на роботі доводиться одночасно відповідати на листи, брати участь в нараді і вивчати важливі документи. У результаті ми не здатні розслабитися, оскільки боїмося втратити пильність.

Наша система боєготовності, яка повинна активізуватися в ситуаціях, коли потрібно тікати або захищатися, діє практично постійно. І гормони стресу – кортизол, катехоламіни, зокрема адреналін – виробляються не тоді, коли вони нам просто необхідні, а весь час.

Їх надлишок в організмі проявляється як сильна втома, нездатність зосередитися, страхи, тремтіння, пітливість рук. Чи не дуже висока плата? Тим більше, що наші можливості далеко не безмежні – ми потребуємо розслаблення кожні 90 хвилин.

Щоб діяти успішно, потрібно на чомусь сфокусувати увагу. Ділянку нашого зосередження називають іноді “прожектором” свідомості. І через еволюційні причини величина його “світлового поля” дуже невелика: це дозволяє оптимально використовувати наші ресурси.

Інше – питання індивідуальних особливостей, генетики і, до певної міри, тренування. У всіх є центральна сфера уваги і декілька периферійних. Юлій Цезар, як відомо, міг одночасно читати, писати і вести бесіду. І можливо, використовуючи периферійну увагу, він міг писати або читати краще, ніж багато з тих, хто був зосереджений тільки на цьому.

Але, за його власними мірками, він напевно краще справлявся з однією-єдиною справою: тією, яка потрапила в центральну сферу уваги.

З НАУКОВИХ ЛАБОРАТОРІЙ

Учені знищують ракові клітини за допомогою цукру

Гай Перкінс із Каліфорнійського університету Сан-Дієго пропонує використовувати для боротьби зі злоякісними клітинами аналог глюкози, який виявився для них токсичним. Про це повідомляють “Медновини” з посиланням на публікацію в журналі Cancer Research.

Підхід Г.Перкінса ґрунтується на тому, що джерелом вуглецю й енергії для клітин слугує глюкоза. Разом з японським колегою Руді Ямагучі з Університету Киушу у Фукуоке він виявив, що ракові клітини здатні поглинати із зовнішнього середовища синтетичний аналог глюкози 2-дезоксиглюкозу. Виявившись усередині клітини, 2-дезоксиглюкоза фізично витісняє з ланцюгів обміну речовин білок, який у ракових клітин блокує механізм апоптозу. У нормі апоптоз, або запрограмована клітинна смерть, забезпечує самогубство клітин, що становлять небезпеку для організму. У ракових клітин цей процес порушений, і тому вони діляться нескінченно. 2-дезоксиглюкоза, позбавляючи ракові клітини білка, який робить їх безсмертними, знову включає механізм клітинного самогубства.

Як показали Г.Перкінс і Р. Ямагучі, загибель клітин, які поглинули 2-дезоксиглюкозу, можна викликати за допомогою препарату АВТ-263 (Navitoclax). Він спеціально розроблений для придушення активності двох внутріклітинних інгібіторів апоптозу Bcl-2/Bcl-xL.

Цей підхід є перспективним для лікування раку легенів, печінки, молочної залози і крові. В експериментах на мишах з раком передміхурової залози було показано зникнення агресивних пухлин упродовж кількох днів.

ТВАРИНИ-ЦІЛИТЕЛІ

Як кішка лікує хвороби

Кішки уміють зцілювати хвороби звичайним дотиком, і котяча терапія існує вже давно. Крім того, кішки чудово знімають стрес, і в будинках, де живуть вуркотунчики, люди менш дратівливі й рідше хворіють. У Франції, наприклад, кішок почали тримати в офісах. Як відзначають фахівці, в тих фірмах, де є ці тварини, працівники частіше посміхаються, менш дратівливі і працюють ефективніше.

Тварини – чудові цілителі. Американські лікарі встановили, що у хворих, які мають кішку, більше шансів вижити після інфаркту ніж у тих, хто їх не тримає. Поки вчені вивчають феномен тварин-цілителів, заповзятливі люди вже використовують його на практиці. Наприклад, у Тунісі кожен пристойний готель має достатньо кішок, які ліпше за будь-які ліки знімають стреси і тривоги постояльців та дарують душевний спокій.

Крім того, коти – справжні екстрасенси. Існує немало підтверджень тому, що вони здатні відчувати небезпеку наперед і попереджають людей про загрозу.

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

У Косовому український миротворець – найшвидший

На американській військовій базі "Bondsteel" у Косовому відбувся забіг на 5 кілометрів, в якому взяли участь військовослужбовці американського, польського та українського національних контингентів багатонаціональної бойової групи "East" сил КФОР.

Спортивний захід був присвячений черговій річниці від дня народження Мартіна Лютера Кінга – священика та громадського діяча США, борця за демократичні права та свободи чорношкірого населення у 50-х та 60-х роках двадцятого століття.

За словами Джея Дебуша, який представляє організацію "MWR" (саме вона відповідає за моральний стан, добробут і відновлення сил особовим складом сил КФОР), аналогічні змагання проводяться у США постійно. Щодо переможця змагань, то ним став український військовослужбовець молодший сержант Анатолій Семененко, який подолав дистанцію за 17 хвилин 46 секунд.

Армійці – кістяк національної збірної греко-римської боротьби

4 золотих, 5 срібних та 5 бронзових медалей із 28 можливих вибороли військові спортсмени на чемпіонаті України з греко-римської боротьби.

На базі Кримського державного медичного університету імені С. Георгіївського пройшов чемпіонат України з греко-римської боротьби. За нагороди першості змагалися представники у вагових категоріях від 55 до 120 кілограмів. Як зазначив старший тренер з неолімпійських видів спорту Центрального спортивного клубу ЗС України капітан Сергій Чижов, переможці чемпіонату у складі національної збірної вже у березні захищатимуть честь своєї країни на чемпіонаті Європи у Сербії.

У ваговій категорії 55, 74, 84 та 96 кілограмів перші місця здобули старший солдат військової служби за контрактом Вьюгар Рагімов, солдат військової служби за контрактом Дмитро Пишков, працівник ЗС України Василь Рачиба та прапорщик Сергій Рутенко. "Срібло" у скарбничку армійців поклали солдати військової служби за контрактом Євген Мягкий, Денис Дем'янков та Віталій Лєщинський, старший солдат військової служби за контрактом Данило Кримов і сержант військової служби за контрактом Олександр Чернецький. І, нарешті, бронзові медалі вибороли солдат військової служби за контрактом Микола Савченко, працівники ЗС України Жан Беленюк, Володимир Васильєв, Ігор Дідик та солдат Володимир Тесленко.

Головний тренер збірної команди України з греко-римської боротьби підполковник запасу Олександр Котовий підкреслив, що армійці в усі часи складали кістяк національної збірної.

За його словами, у квітні цього року наші спортсмени змагатимуться у Китаї, Фінляндії та Болгарії за право виборити ліцензії, які дадуть їм можливість взяти участь в Олімпійських іграх в Лондоні.

22 спортсмени з ЦСК поїдуть до Лондона

Саме стільки ліцензій на право виступити на ХХХ Олімпійських іграх у складі національної збірної отримали спортсмени Центрального спортивного клубу ЗС України.

Лондон – столиця ХХХ Літніх Олімпійських ігор 2012 року, в рамках передолімпійського тижня прийняв етап Кубка світу зі стрибків на батуті. На змаганнях були розіграні 16 ліцензій, одну з яких виборола представниця команди майстрів з окремих олімпійських видів спорту Центрального спортивного клубу Збройних Сил України старший солдат служби за контрактом Марія Кийко.

Загалом спортсмени Центрального спортивного клубу ЗС України отримали вже 22 ліцензії на право брати участь у ХХХ Олімпійських іграх у складі національної збірної.

РАЛІ

Фінішував Дакар-2012. Українці на 37 сходинці

Завершився останній етап ралі Дакар 2012. Коротка спецділянка сюрпризів не піднесла і, за словами лідера команди SIXT UKRAINE Вадима Нестерчука, ці 29 кілометрів маршруту були сукупністю всіх етапів: "Цей етап був міксом усіх попередніх днів. Були й швидкісні ділянки, були й гірські відрізки з камінням, були і дюни. Цей етап ще раз підтвердив, що нашому автомобілю не вистачає потужності. І я вже знаю, що необхідно зробити, щоб наступного року результат був набагато краще. Я був впевнений, що ми зможемо добратися до фінішу. Команда вже вміє це робити, як кажуть, "через не можу". Звичайно, ми не досягли того результату, на який розраховували, але ми знаємо шлях, яким потрібно рухатися, щоб домагатися перемог".

Українська команда SIXT UKRAINE на фініші етапу показала 28-й результат, а в загальному заліку посіла 37-е місце.

У заліку позашляховиків першим був американець Роббі Гордон, другий Ліль дос Сантос, а третій результат – у поляка Кшиштофа Холовшіца. За підсумками всього ралі-марафону, десяту перемогу на Дакарі здобув досвідчений французький гонщик Стефан Петрансель. Нані Рома зайняв друге місце, програвши партнеру по команді 41 хвилину і 56 секунд. Третє місце за південноафриканцем Жіньелем де Віллєром.

У заліку мотоциклістів, за традицією, останній етап закривали лідери. Інтриги між головними фаворитами Сіріль Депре і Марком Кома вже не було, тому француз в спокійному темпі дістався до фінішу 10-м. Марк Кома приїхав другим, поступившись норвежцю Палу Уллевальстеру більше однієї хвилини. Третім фінішував словак Стефан Світко. За підсумками двох тижнів ралі-марафону, Сіріл Депре здобув свою четверту перемогу на Дакарі, другий – Марк Кома, третій – Хельдер Родрігес.

У заліку квадроциклів до кінця гонки добралося лише 11 учасників, серед яких рівних не було братам Патронеллі. Переможець минулого Дакара Алехандро Патронеллі і цього року став найкращим. Друге місце за Маркосом Патронеллі. Томас Маффі – третій.

Серед вантажівок команді "КамАЗ-Мастер" не вдалося наостанок грюкнути дверима і з перемогою на останньому етапі завершити Дакар-2012. Ільгізар Мардєєв програв Міккі Біасону більше хвилини і показав другий результат. Ханс Стейсі був третім. У загальному заліку кращим став Жерард де Рой на IVECO, виігравши у партнера по команді Ханса Стейсі більше 50 хвилин. Третє місце – за Артуром Ардавічусом з команди "Астана". Екіпаж Марко П'яна в цьому році зайняв 34-е місце.

НОВАЦІЇ

Стрижку овець пропонують внести до програми Олімпійських ігор

Організація Federated Farmers, що об'єднує новозеландських фермерів, запропонувала включити стрижку овець до програми Олімпійських ігор.

У заяві, розміщеній на сайті організації, йдеться, що стрижку овець пора вивести на вищий світовий спортивний рівень. Стрижку овець пропонується представити як показовий вид спорту на одній з найближчих Олімпіад, уточнює Associated Press.

Шанси на включення стрижки овець до олімпійської програми (і навіть до програми Ігор Співдружності) украй невеликі. Це пов'язано, зокрема, з низькою поширеністю цього виду спорту в світі. Окрім Нової Зеландії, спортивною стрижкою овець займаються в Ірландії та Австралії. У березні в Новій Зеландії відбудеться чемпіонат світу із цього виду змагань.

Перший чемпіонат зі стрижки овець відбувся в 1977 році. Відтоді світові першості проводяться кожні два-три роки.

У спортивній стрижці овець фіксуються світові рекорди. Так, наприклад, світовий рекорд у чоловічій сольній восьмигодинній стрижці належить ірландцеві Айвану Скотту, який обстриг 749 овець!

ЄВРО-2012

Хто хоче безкоштовно танцювати на Євро?

Організаційний Комітет "Євро-2012 Україна" та Приймаюче місто Київ оголосили кастинг виконавців, які братимуть участь у передматчевих церемоніях турніру.

За словами організаторів, танцюристи мають створювати масову хореографію церемоній, причому безкоштовно.

Заявки прийматимуть до 10 лютого, а з 11 числа відбуватимуться кастинги. Шукають молодих виконавців – від 16 до 25 років з гарною фізичною формою.

"Ваше бажання продемонструвати цінності Вашого міста та УЄФА – обов'язкове", – говориться в об'яві.

Сторінку підготував Вадим Саміленко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка:
С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор
Сергій Свенцицький.
Зам. № 122202.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР
М. ПОПЛАВСЬКИЙ

Ханжа

Споруда, що розмелює зерно

Жіноче ім'я

Еліксир безсмертя (інд.)

Безладний натовп

Зацукрований плід

Упряж для робочої худоби

Жаровня

Південно-американ. страус

Прокладка в мисливському патроні

УФО

Тиран

Частина фотоплівки

Зелений покрив землі

Дрібна французька монета

Вид непрямого податку

Єгипетський бог сонця

Чоловіче ім'я

Лорак

Сервер в інтернеті

Рибонуклеїнова кислота

Оргія

Глибока крута западина

Відомий муз. гурт Швеції

Намисто

Російський телеканал

Примітивне землеробське знаряддя

Багор

Обласний центр Білорусі

Січовий солдат

Християнський мученик

Столиця Казахстану

Псаломщик

Жіноче півпальто вільного крою

Канава

Літера кирилиці

Грошова одиниця Таїланду

Британський співак і композитор

Головна група скандинав. богів

Насичений вуглеводень

Герцог

Лялька-маппет із канад. серіалу

Давньоримська монета

Вірменське чоловіче ім'я

Марка літака

Граната для підствольн. гранатомета

Великий бур'ян

Велика рогата жуйна тварина

Український косметичний бренд

Стадія у розвитку

Український письменник

Кочівник-скотар в Монголії

Дуже тверді матеріали для точіння

Ріка в Росії

Місто-герой

Штат у США

Перший і останній укр. авіаносець

Відрізок, визнач. довжини й напряму

Річка у Франції

Вузькі довгі сани

Пакувальний матеріал

Одиничний вектор

Легендарна шифрувальна машина

Колюча акула

СУДОКУ

1	7	8	3		5			
	6	5	1	4				
							5	
		7	6	3				
5								4
				5	2	9		
	9							
				9	3	1	7	
			8		1	5	9	3

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 1-2

ЦІКАВО ЗНАТИ

Названо 500 найкращих вузів у світі

Опубліковано ТОП-500 найкращих ВНЗ світу, який дев'ятий рік поспіль складає Інститут вищої освіти Шанхайського університету Цзяо Тун. Українським вишам, як повідомляє Українська правда, на жаль, там місця не знайшлося.

Щорічно інститут вираховує так званий Академічний рейтинг університетів світу (Academic Ranking of World Universities (ARWU). І саме цей рейтинг, більш відомий як "шанхайський", є одним із найавторитетніших у світі.

За новим рейтингом, найкращими вузами на планеті є:

1. Гарвардський університет (США)
2. Стенфордський університет (США)
3. Массачусетський технологічний університет (США)
4. Каліфорнійський університет в Берклі (США)
5. Кембриджський університет (Велика Британія)
6. Каліфорнійський технологічний університет (США)
7. Прінстонський університет (США)
8. Колумбійський університет (США)
9. Чиказький університет (США)
10. Оксфордський університет (Велика Британія)

До ТОП-500 потрапили вузи США, Великої Британії, Німеччини, Канади, Франції, Австралії, Японії, Швейцарії, Швеції, Нідерландів, Данії, Бельгії, Ізраїлю, Норвегії, Фінляндії, Росії (Московський державний університет (77 сходинка) та Петербурзький державний університет (3-я сотня рейтингу), Китаю тощо.

У континентальній Європі найкращою стала Швейцарська вища технічна школа Цюриха (ETH Zurich, 23 сходинка), найкращим вузом в Азії є університет Токіо (21 сходинка) і Кіотський Університет в Японії (27 сходинка).

Є у списку вузи з Саудівської Аравії, Туреччини, Ірану і Єгипту.

Для того, щоб визначити Академічний рейтинг університетів світу, експерти порівнюють кількісні показники випускників-лауреатів Нобелівської або Філдсівської премій, співробітників-лауреатів Нобелівської або Філдсівської премій, статті, опубліковані в журналах Nature або Science (20%), індекси цитування для природничих і гуманітарних наук Інституту наукової інформації (англ. Institute for Scientific Information, ISI) Science Citation Index i Social Sciences Citation Index, а також індекси провідних журналів Arts and Humanities Citation Index, враховує чисельність студентів університету та ін.

Нагадаємо, за останні 7 років, протягом яких "Times" складає рейтинг Топ-100 світових вузів за рівнем репутації, жоден із українських вишів не потрапив ані в першу, ані навіть у другу сотню найкращих.

АВТОДРОМ

У Детройті показали новий Ford Fusion

На автосалоні у Детройті, який відбувся на початку січня, Ford офіційно продемонстрував Fusion нового покоління. Для автолюбителів Європи Fusion – це п'ятидверний хетчбек. Тому виникає цілком закономірне запитання: невже світоглядна політика компанії настільки змінилася, аби "хетч" перетворився на седан.

На європейському ринку ця машина продаватиметься під своїм традиційним ім'ям – Mondeo. Вже у другій половині року автомобіль надійде до дилерів США. На вибір клієнта Fusion продаватиметься у в трьох комплектаціях: S, SE і Titanium. У новій генерації Fusion Форд нарешті розпрощався зі старими та ненажерливими 3,0– і 3,5-літровими "шістками" минулого покоління. Очевидно, в епоху глобальних економічних негараздів про економію замислились навіть у США. Тому в новинці Форд запропонує винятково чотирициліндрові бензинові мотори. Найпотужнішим у лінійці стане турбований 2-літровий Ecoboost із потужністю 237 к.с., який на 25% економічніший від старого мотора об'ємом 3,5 літра. Цей агрегат працюватиме в парі із 6-ступінчастим "автоматом" Selectshift. Для автолюбителів, які звикли економити на бензині, запропонують 1, 6-літровий агрегат (теж Ecoboost) на 179 к.с. зі споживанням у місті – 9, а на трасі – 6,4 літра на сотню. Спеціально для європейської клієнтури автомобіль одержить ряд турбодизелів. Швидше за все, це будуть агрегати об'ємом 1,6, 2,0 та 2,2 літра.

Крім цього, Fusion буде доступним у повнопривідному варіанті й з безпрецедентним набором електроніки, заснованої на сенсорах, радарах і камерах та інших широко вживаних "прибамбасах". Серед них – система спостереження за дорожньою розміткою, адаптивний круїз-контроль, активний паркувальний асистент та система спостереження за "мертвими" зонами.

Сергій Клименко. "Крила України".